

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Акція газети

Усі друзі — в гості до нас

СТОР. 7

Конфлікт

Правду почути важко. Але ще важче її сказати

СТОР. 10

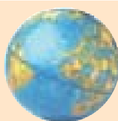

Спорт

Весняна «мелодія» харків'ян...

СТОР. 11

№ 228 (4978) П'ЯТНИЦЯ, 3 ГРУДНЯ 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Перевірятимуть не виробників, а реалізаторів продукції

Ранкове засідання 2 грудня

Верховна Рада ухвалила два законопроекти, які стосуються контролю за безпечністю продукції. Зокрема, законопроектом про ринковий нагляд і контроль продукції пропонується, щоб перевіряли не виробників, а реалізаторів продукції. Крім того, як зазначила голова Комітету з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва Наталія Королевська, цей документ передбачає створення національної системи ринкового нагляду, куди заноситиметься інформація про небезпечну продукцію. СТОР. 2

Смертність нашої молоді у кілька разів перевищує світові показники

Кількість молоді в Україні протягом останніх десятиліть постійно скорочується. Про це під час «круглого столу», присвяченого способу життя й демографічним аспектам молодіжної політики в Україні, заявила завідувачка відділу проблем якості демографічних процесів Інституту демографії й соціальних досліджень ім. М. Птухи Ірина Курило. СТОР. 6

Квитків на потяги вистачає... поки що

Напередодні Новорічних та зимових свят Укрзалізниця уже призначила 24 додаткові поїзди. Поки що цього, за словами заступника її головного директора Леоніда Лобойка, достатньо, щоб задовольнити попит українців. А якщо виникне дефіцит квитків — залізничники готові призначати додаткові вагони, а то й цілі поїзди. У результаті, мовляв, квитків вистачить на всіх.

— На сьогодні усе йде по плану. І хоч більшість квитків на потяги уже розкуплено, в касах їх ще можна придбати. Якщо ми завтра матимемо інформацію про нестачу місць — будемо використовувати поповнення рухомих составів. А якщо треба буде — призначатимемо й інші поїзди. У нас є резерв. Ще раз повторюю — питання на контролі.

Спеціально для лижників Укрзалізниця розробила два нові маршрути: Київ—Ворохта та Донецьк—Дніпропетровськ—Київ—Ворохта—Дніпропетровськ. Ще один подарунок для спортсменів: крім лиж та амуніції, вони зможуть брати з собою й автомобіль. Щоправда, за додаткову плату. СТОР. 6

Сьогодні — Міжнародний день інвалідів

Жити на повну за обмежених можливостей

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Мабуть, від народження нам усім видається чималий аванс. Усім практично однаковий: рухайся, думай, живи! І коли однієї нещасливої миті людина переходить до категорії «з особливими потребами», треба обирати: або злидні й убогість духу, або... Максим Нізіков із Вінниці обрав інший шлях. І зізнається, що й сам не гадав, яку силу духу має. Міцний будинок, власний бізнес і красуня дружина (а характер у Алли — ой непростий). Але тримається Макса, і цього року в них народилися симпатичні двійнята (тьху-тьху, хай ростуть здоровими!). А ще — в них дві німецькі вівчарки, натреновані на супровід візка й допомогу в «особливих потребах» (треба бачити, як ці два симпатичні пустуни за Максовим знаком вмить стають робочими собаками і виконують завдання). А ще цього року Максим посадив дерево. Персик. І не один — цілий сад. Так, він нічого не робить упівсили (і хай це буде якомога довше). Чи він інвалід? Ні! Просто життя йому трошки обмежило фізичні можливості...

Про те, як у Вінниці опікуються особливими потребами дітей та молоді віком від семи до 35 років, **читайте на 9-й стор.**

Конвенцію ратифікували, але реалізація затримується

Учора, 2 грудня, напередодні Міжнародного дня інвалідів, який в Україні, як і у всьому світі, відзначається сьогодні, в Києві відбулася Всеукраїнська нарада з порядком денним: «Доступність, Рівність. Недискримінація. Реалізація основних принципів «Конвенції ООН про права інвалідів» в Україні». Як уже повідомлялося у вчорашньому числі нашої газети, Генеральна Асамблея ООН ще 13 грудня 2006 року прийняла Конвенцію про права інвалідів, яка з 30 березня 2007 року стала відкритою для підписання країнами. Україна ратифікувала її лише 16 грудня 2009 року, й досі фактично не розпочато широкомасштабну роботу з її реалізації.

Про це і йшлося на нараді, яку провели Комітет Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів, Національна асамблея інвалідів України та Представництво ООН в Україні. СТОР. 5

ПОДІЯ

Європа під снігом

Перервано залізничне сполучення, затори й ДТП на дорогах, спорожнілий повітряний простір — таких снігопадів і морозів давно не знала Європа. Великобританія переживає найсуворішу зиму за останні 20 років: у країні закриті тисячі шкіл. У деяких містах Польщі стовпчики термометрів показують практично рекордні 26 градусів морозу. Не знайшовши захисту від морозів, тут уже загинуло вісім осіб, а загалом на момент верстки номера повідомлялося про 15 жертв нетипових холодів. СТОР. 12

КОРОТКО

■ Перший день зими завдав чимало неприємностей мешканцям степового Півдня. Мокрий сніг, прихоплений морозцем, скував лінії електропередач, внаслідок чого 38 населених пунктів знеструмлено повністю, ще 12 — частково, **передає наш власкор Василь ПІДДУБНЯК.**

■ Понад 170 інвалідів Тернопільщини, які беруть активну участь у громадському житті області, допомагають вирішити проблеми тих, хто потрапив у складні життєві ситуації, отримають по 170 гривень премії від облдержадміністрації, **інформує наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА.**

Країна стоятиме в пробках ще два дні — синоптики прогнозують сильну завірюху

ГОЛОС УКРАЇНИ № 228 (4978)
П'ЯТНИЦЯ, 3 ГРУДНЯ 2010

Не треба переводити проблему з Кодексом у політичну площину

Вести діалог непросто

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зазначає, що нині певні політичні сили намагаються перевести акції протесту проти прийняття Податкового кодексу в політичну площину. В. Литвин зауважив, що організацією мітингів «займаються представники громадських організацій, які з'явилися для того, щоб обстоювати інтереси малого та середнього бізнесу». «Вести діалог непросто. Учасники мітингів та пікетувальники вимагають, щоб почули насамперед їх. Люди хочуть знати, що правила гри будуть стабільні та чесні і що не буде «наїздів» та волюнтаризму під час вибивання податків», — сказав він.

Люди, які вийшли на Майдан, зазначив В. Литвин, тим самим висловлюють свою громадянську позицію. «Вони мають право на таку демонстрацію своєї волі. Проте я стою на тому, що краще пропозиції та бачення опрацювати разом», — сказав він. До того ж керівник парламенту зауважив, що «люди, які страйкують, виходять із власних інтересів, але є інтереси держави, є зобов'язання держави, про які ніхто не каже». «Ми повинні відповісти, за рахунок чого буде виплачуватись пенсія 14 мільйонам пенсіонерів, за рахунок чого буде покриватися дефіцит Пенсійного фонду, який на сьогодні становить 36 мільярдів, — заявив В. Литвин. — Я виходжу з того, що нам потрібно збалансувати інтереси не лише протестувальників, а й зобов'язання держави перед пенсіонерами, ветеранами, системою освіти та охорони здоров'я. Треба піти на компромісний варіант».

Водночас В. Литвин піддав критиці намагання певних політичних сил перевести ситуацію у політичну площину: «Нині ми маємо не соціальне, а політичне напруження, є намагання перевести ситуацію в політичну площину. Представники різних партій дуже хочуть «осідлати» цей рух підприємців, щоб заручитися підтримкою на наступні політичні кампанії», — наголосив керівник парламенту.

Позаблоковий статус — це нормальні відносини і з Росією, і з Європою

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин вважає, що на нинішньому етапі розвитку країни українці мають усвідомити свою відповідальність за ситуацію в державі.

Глава парламенту нагадав, що 19 років тому громадяни «висловилися за те, щоб Україна стала незалежною, і для цього були об'єктивні підстави».

Оцінюючи роки незалежності, керівник парламенту зазначив, що «каркас держави є, і Україна буде державою». «Тільки якою? Аморфною та слабкою чи вона стане потужною державою?» — розмірковує він. За словами В. Литвина, є багато причин того, що Україна, маючи «інтелект і можливості, весь час перебуває в безбарвному стані».

З огляду на це, В. Литвин наголосив на важливості «розуміти головне — відповідальність за свій вибір, відповідальність за формування влади».

Відповідаючи на запитання щодо зовнішньої політики України, керівник парламенту назвав її «більш ніж визначеною». «Зокрема, позаблоковий статус дасть нам змогу мати нормальні стосунки і з Росією, і з Європою. Хоча, звісно, вимагає від нас посиленої уваги до проблем безпеки», — сказав він. «Нині є певний черговий кредит довіри до України. Є певне заспокоєння в Європі з огляду на те, що в Україні немає «гризні» на рівні Президент—уряд—Верховна Рада. Від Європейського Союзу ми отримуємо відповідні обнадійливі сигнали — підписання плану дій щодо безвізового режиму, і те, що Україна різко просунулась уперед для підписання угоди про вільну торгівлю та політичну асоціацію з Європейським Союзом», — наголосив В. Литвин.

Голова Верховної Ради також зазначив, що його впевненість стосовно підписання наступного року угоди про асоціацію з ЄС ґрунтується на тому, що «в цьому плані вже багато зроблено». «У першому півріччі наступного року в ЄС головуватиме Угорщина, у другому — Польща. Це друзі України. Моє переконання базується на тому, що у двадцятих числах я мав зустріч з усім керівництвом Угорщини, і вони ще раз задекларували свою рішучу налаштованість підтримати Україну. Польща займає таку само позицію», — пояснив він.

Прес-служба Верховної Ради України.

Перевірятимуть не виробників, а реалізаторів продукції

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

На вечірньому засіданні Верховна Рада ухвалила нову редакцію Податкового кодексу з урахуванням поправок Президента Віктора Януковича.

За відповідне рішення проголосували 268 депутатів. Зокрема, від Партії регіонів — 176 депутатів, від БЮТ — 7, «НУ—НС» — 13, Компартії — 26, Народної партії — 20, позафракційних — 26.

Парламентарії не розглядали кожну поправку окремо, а проголосували їх усі одразу.

Володимир Пилипенко, Ірина Бережна, Сергій Осика.

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На її думку, це дасть можливість запобігти надмірному та необґрунтованому втручанню контролюючих органів у здійснення господарської діяльності та усунути дублювання органів державного нагляду у сфері контролю за безпечністю продукції. Щоправда, як зауважив Ярослав Джоджик («НУ—НС»), оскільки законопроект передбачає заміну доринкового нагляду за безпечністю продукції на ринковий, то в законі треба чітко записати, яка структура цей контроль здійснюватиме. До того ж, оскільки в Україні фактично відсутні технічні регламенти на продукцію, то введення цього закону в дію з 1 січня 2011 року означатиме, що продукція виготовлятиметься та реалізовуватиметься взагалі безконтрольно. Н. Королевська на це зазначила, що введення цього законопроекту в дію пропонується відтермінувати на шість місяців, а загалом цей закон має стимулювати владу до розробки технічних регламентів, бо саме через те, що досі в Україні розроблено лише сім технічних регламентів, наша держава й має проблеми з безпечністю продукції. Та чи вдасться за півроку розробити ще 23 технічні регламенти на продукцію — питання. Утім, Н. Королевська вважає, що це гарна нагода для влади показати свою здатність працювати.

Як зазначила Н. Королевська, ці два базові документи дадуть змогу провести реформу системи сертифікації та стандартизації.

Затим Верховна Рада внесла зміни до статті 9 Закону «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю», котрими пропонується виключити положення про те, що до структури підрозділів по боротьбі з оргзлочинністю входять слідчі підрозділи. На думку авторів законопроекту, це дозволить Міністерству внутрішніх справ вивести слідчих спецпідрозділів по боротьбі з оргзлочинністю із безпосереднього підпорядкування органу дізнання та ввести їх до єдиної структури слідчого апарату органів внутрішніх справ. Щоправда, Юрій Кармазін («НУ—НС») зазначив, що якщо ми справді хочемо реформувати цю сферу, то найкращим варіантом було б повернутися до ухвалення закону про слідчі органи. Ще один ухвалений в цілому Закон «Про мораторій на видалення зелених насаджень на окремих об'єктах благоустрою зеленого господарства м. Києва» передбачає заборону на п'ять років вирубувати дерева у скверах, ботсадах, парках, у приміській зеленій зоні, на островах та схилах Дніпра тощо. При цьому доповідач, заступник голови Комітету Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Іван Заєць, коментуючи пропозицію Ю. Кармазіна про необхідність поширення дії цього закону на всю Україну, зазначив, що це неможливо, оскільки закон уже пройшов перше читання. Тож загалом ці проблеми потрібно буде вирішити шляхом ухвалення базового закону про захист зелених насаджень.

Народні депутати ухвалили рішення про проведення двох парламентських слухань: у грудні 2010 року мають відбутися слухання на тему «Законодавче забезпечення та реальний стан дотримання прав дитини в Україні», а у березні 2011-го — «Про сучасний стан та актуальні завдання подолання наслідків Чорнобильської катастрофи».

ДОВІДКОВО

Ще один законопроект — про загальну безпечність продукції — має забезпечити законодавче підґрунтя для створення в Україні системи оперативного взаємного сповіщення про продукцію, що становить серйозний ризик, аналог якої вже діє в Євросоюзі.

Сергій ЛАВРЕНЮК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Питання етики

Учора ТСК з питань розслідування випадків цензури в засобах масової інформації, утиску свободи слова в Україні та перешкоджання законній професійній діяльності обговорювала інцидент, який стався між охороною Прем'єр-міністра та журналістами «5 каналу».

Нинішній владі не виповнилося й року, а сутички охоронців і преси, схоже, вже ввійшли в певну звичку. Днями представники служби управління державної охорони не пустили до намету на столичному Майдані, в якому перебував перший урядовець Микола Азаров, журналістів «5 каналу». Інцидент стався в день, коли Президент і Прем'єр-міністр несподівано завітали до пікетуючих підприємців. Цього разу глава держави зі своєю охороною встиг піти з місця події, де розгорнувся черговий скандал. У наметі залишився лише Микола Азаров. Азад Сафаров, журналіст «5 каналу», який намагався відзняти матеріал з цієї події, свідчить, що хоча б візит представників влади на Майдан і не анонсували, з ними були камери від телеканалів «Інтер», «1+1» та ICTV. Натомість «5 канал» на вході до намету затримав плечистий чоловік у чорному. Не назвавшись і нічого не коментуючи, він сказав, що журналіст не зможе зайти всередину, бо «він (охоронець) просто тут стоїть». Пікантності ситуації додало те, що знімала весь цей діалог оператор Олена Сорокіна. Вона стверджує, що її почали відштовхувати від намету, а пізніше й висмикувати шнури з камер. Не спинило охоронців і те, що Микола Азаров на той час уже вийшов із намету. Заради справедливості слід додати, що ніхто із знімальної групи не постраждав, а Прем'єр-міністр інтерв'ю «5 каналу» все-таки дав. Але, як-то кажуть, неприємний осад і зламана камера залишилися.

Відтак телевізійники звернулися із заявою розглянути цю ситуацію на засіданні ТСК. Учора вони розповіли свою версію подій, а шеф-редактор «5 каналу» Володимир Мжельський повідомив: поки що до правоохоронних органів вони не зверталися, однак мають намір зробити це тільки-но заберуть із ремонту відеокамеру.

Вразила позиція представників Управління державної охорони. Так, керівник юридичної служби цього відомства Данило Сич, коментуючи подію, сказав, зокрема, що журналісти та охоронці працюють у різних правових полях (з огляду на те, що собі іноді дозволяють деякі офіцери, це справді так). На думку Д. Сича, дії людей, які чинили опір журналістам, «лежать у рамках закону». Така позиція обурила народних депутатів. За словами Миколи Катеринчука, вони чекали вибачень, а голова комісії Ірина Геращенко, поцікавилася, чи вивчали представники служби держохорони досвід роботи своїх іноземних колег. Мовляв, важко уявити, що хоча б десь в Європі охоронці ображали людей, які охороняють представників влади, могла б так різко переходити етичні рами, кидаючи тінь на роботу керівників країни.

Натомість прес-секретар Прем'єр-міністра Віталій Лук'яненко звернув увагу, що поїздка Президента та прем'єра була спонтанною, тож офіцер не міг діяти за звичною схемою роботи з журналістами. Чому ж тоді ситуація перейшла в рамки застосування сили? Сьогодні, за рішенням ТСК, у Верховній Раді оголосять запит з приводу цього інциденту. А незабаром слід чекати і «круглого столу», за яким шукатимуть шляхи співпраці між журналістами та офіцерами державної служби охорони, ініційованого цією комісією.

Надія СМІЯН.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Нині лише одну справу за статтею про перешкоджання здійсненню журналістської діяльності доведено до суду.

Вимоги протестувальників не змінилися

Учора на столичному Майдані підприємці з усіх куточків України продовжували вимагати від Президента повного вето на Податковий кодекс. Протягом дня, за інформацією активістів, їх підтримали від 10—15 тисяч осіб. Однак, як стверджували правоохоронці, на Майдані було близько півтори тисячі мітингувальників.

Їхні вимоги не змінилися:
— повне вето на Податковий кодекс;
— створення комісії за участю підприємців для створення нової економічної конституції;
— відставка урядовців, які працювали над Податковим кодексом;
— вибори Верховної Ради у 2011 році.

Виступаючий на мітингу народний депутат Олег Ляшко закликав Майдан не припиняти акцію протесту доти, доки Президент не врахує зауваження бізнесменів. «Це мають бути не косметичні зміни, а реальні пропозиції, в тому числі й від підприємців. Вето — це тільки півкроку, головна перемога попереду», — сказав парламентарій. А народний депутат від БЮТ-«Батьківщина» Наталія Королевська повідомила підприємцям, що парламентарії підготували законопроект, який насамперед скасовує пенсійні внески, запроваджує спрощену систему оподаткування, денонсує угоду з Кіпром.

Представник Національної координаційної ради підприємців України Володимир Дорош у інтерв'ю «Голосу України» повідомив: «Наша чітка позиція — повне вето на нові податкові правила», — підкреслив він.

А з урядом, за його словами, ведуть перемовини люди, які жодного стосунку до Майдану не мають. Такі собі штрейкбрехери і «заслані козачки», які й підписують меморандуми з урядом, не маючи на це жодних прав і повноважень. «До координаційної ради при Президентові ніхто не входить. Це принципове рішення. Спочатку хочемо бачити вето, а потім готові до конструктивної роботи. Хоча розуміємо, що глава держави — єдина особа в країні, яка може захистити права й інтереси бізнесу. Єдине, що його оточення постійно викривляє інформацію», — сказав Володимир Дорош.

Деякі активісти припустили, що документ могли підписати представники адміністрації ринків. Це підтвердив у інтерв'ю «Голосу України» і народний депутат Михайло Волинець. За його інформацією, меморандум підписали шість осіб, серед них і віце-президент асоціації «Укррринок» Володимир Левін.

На момент здачі номера Володимир Дорош повідомив, що Національна координаційна рада підприємців не уповноважувала жодної особи на ведення офіційних переговорів з владою про внесення змін до Податкового кодексу.

Сергій МЕЛЬНИК.

МВФ проти поступок «спрощенцям»?

МВФ не підтримує позицію уряду щодо поступок «спрощенцям», наполягаючи на збереженні попередньої моделі спрощеної системи, представленої в Податковому кодексі, який ветував Президент. Про це в коментарі «Економічній правді» розповіло джерело в Мінфіні.

«Наприклад, МВФ принципово не погоджується із розширенням сфери спрощеної системи і наполягає на тому, щоб заборонити цілому переліку видів діяльності перебувати на «спрощеній» системі», — зазначив чиновник Мінфіну.

Він наголосив, що під загрозою опинилася видача другого траншу від міжнародних кредиторів.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Акція підприємців на столичному Майдані Незалежності триває: учасники мають намір домогтися безкомпромісного виконання вимог.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

СИТУАЦІЯ

Крапка, крапка, запитання...

Департамент інформації та масових комунікацій секретаріату Кабінету Міністрів поінформував про підписання меморандуму з узгодження спільних дій щодо Податкового кодексу, про що одразу сповістили деякі телевізійні канали та інформагентства.

У повідомленні департаменту, зокрема, вказується, що меморандум став результатом чергового раунду переговорів з протестувальниками, який відбувся 1 грудня цього року. Вітаючи застосування Президентом права вето на Податковий кодекс, обидві сторони «дійшли згоди у тому, що необхідно створити стабільні та незмінні умови для роботи підприємців України, що має бути відповідним чином відображено в тексті Податкового кодексу. Зокрема, спрощена система оподаткування залишається такою ж, як до прийняття Податкового кодексу».

При цьому наголошується, що керівники відомств, які брали участь у підготовці неякісного документа, будуть притягнуті до відповідальності, а штрафні санкції з пенсійних внесків, нараховані станом на 1 грудня на платників єдиного податку, застосовуватися не будуть. Таким чином, підсумовується, «узгоджено позиції щодо всіх питань, які турбували підприємців, і визначено механізм участі підприємців у формуванні податкового законодавства, а також громадського контролю за діяльністю влади».

Але крапка виявилася навіть не крапкою, а жирним знаком запитання. Того ж вечора (у середу) в телеефірі один з координаторів акції проти Податкового кодексу Володимир Дорош, а за ним й інші, спростували повідомлення Кабінету Міністрів. Мовляв, нічого ніхто не підписував, мало того, після зустрічі з Президентом країни 27 листопада жодних предметних переговорів з урядом вони не вели.

Сергій МИКОЛАЄВ.

Майданом керувати ніхто не дозволить

Учора народний депутат, голова Конфедерації незалежних профспілок України Михайло Волинець, прокоментував повідомлення про підписання Податкового меморандуму між урядом і підприємцями. «Я входжу і до складу Національної координаційної ради підприємців України, і до групи, котру Майдан уповноважив донести до органів влади ультиматум про те, що до накладення повного вето на Податковий кодекс жодних переговорів не буде. Тому можу сказати, що підписанти з боку підприємців — це люди, які не мають жодного стосунку до Майдану», — зазначив він. Водночас М. Волинець припустив, що найближчим часом ми можемо стати свідками того, що «деякі активісти Майдану» таки отримають посади. Коментуючи сам зміст цього меморандуму, М. Волинець зазначив, що «влада пропонує до 1 січня 2011 року доопрацювати зміни до Податкового кодексу та ще до якогось закону, котрий має відношення до податків. Прогнозуючи майбутні дії підприємців, М. Волинець зазначив, що вони налаштовані серйозно, бо розуміють, що за доломогою Податкового кодексу їхній бізнес може бути знищено. І їхні протести не зупинять навіть переслідування з боку податкової міліції та органів влади. М. Волинець повідомив, що до нього як народного депутата вже надійшли десятки заяв від учасників акції протесту з регіонів про такі переслідування, та пообіцяв, що в кожному конкретному випадку він звертатиметься із депутатським зверненням до Генпрокуратури та СБУ.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Контентом — по документу

Пам'ятаючи коментар першого заступника глави адміністрації Президента Ірини Акімової після зустрічі з підприємцями 25 листопада (про наміри вирішувати спірні проблеми за «круглим столом», аніж переводити їх у політичну площину), я вперто сподівався почути від неї про успіхи на цьому фронті. Але чи увійде в парламент консолідована позиція перемовників, з'ясувати так і не судилося.

Якщо в середу мене запевняли з її приймальні, що вона на нараді за участю економічних радників та експертів, то в четвер — що вона радиться на найвищому рівні. З огляду на це мені навіть пригадалися її слова про контент, який негоже залишати без відповіді. Інакше кажучи, інформаційний ресурс шкідливо лишати незаповненим — це спричиняє появу домислів та тлумачень, відмінних від офіційних. Неправильних замість правильних.

Зрештою, контент заповнили тільки на вечірньому засіданні Верховної Ради, де претензії Президента країни розтлумачила Ірина Акімова. За її словами, Податковий кодекс порушує чимало конституційних прав і свобод платників податків загалом і представників малого та середнього бізнесу — зокрема.

Сергій ВЛАД.

До справи Г. Гонгадзе долучилися правозахисники В. Литвина

Як стало відомо із засобів масової інформації, нещодавно Голова Верховної Ради України Володимир Литвин з метою захисту честі та гідності, як фізична особа і громадянин, офіційно доручив адвокатам Наталі Лукомській і Валентину Замніусу здійснювати представництво, а також захист прав та законних інтересів довірителя в органах правосуддя, у тому числі правоохоронних органах, у повному обсязі представляти його інтереси в усіх процесуальних діях слідства. Правозахисники погодилися відповісти на запитання нашого кореспондента.

— Шановні Наталя Іванівно і Валентине Михайловичу! Ви погодилися захищати інтереси і права громадянина, який багато років потерпає від домислів, натяків і безпідставних звинувачень. А хіба Володимиру Литвину пред'явлені конкретні звинувачення і його вже треба захищати?

— Насамперед, хочемо зауважити, що треба було значно раніше згадати про необхідність юридичної допомоги, оскільки захищати треба не лише тих, кого вже звинувачено правоохоронними органами. Проте, українське законодавство передбачає участь професійних адвокатів на будь-якому етапі слідчих дій. Не можна мовчки сприймати наклепи, безпідставні звинувачення, якщо інтереси громадянина так чи інакше зачіпаються діями або бездіяльністю офіційних органів влади. Особливо важливим для особи є штучно створена ситуація, коли принижується честь та гідність громадянина. Свої права необхідно рішуче захищати за допомогою професійних адвокатів.

Велика кількість повідомлень, автори яких, так чи інакше, опосередковано, а часом і напряму звинувачували Володимира Михайловича у причетності до вбивства Георгія Гонгадзе. Вражає своїм цинізмом ситуація, коли людину публічно і безкарно звинувачують у скоєнні тяжкого злочину, а офіційні правозахисні структури, прикриваючись складністю розслідування, фактично усунулися від обов'язків установлення відповідальності тих, хто дозволяє собі публічно ображати Володимира Литвина. Це експохоронець Мельниченко, адвокати, а також деякі політики. Чому не виконується гарантія оберігати людину, її добре ім'я? Тому ми й повинні, за дорученням нашого довірителя, з'ясувати: чим, з правової, а не політичної, точки зору, керуються автори образливих неправдивих заяв, передусім Мельниченко, Тимошенко? І в якому процесуальному статусі знаходиться наш довіритель?

До речі, згідно із чинним законодавством, на нашу думку, Володимир Литвин мав бути особисто ознайомлений з деякими конкретними постановами слідчого. У нас постає багато запитань — чому цього не було зроблено. Тому на першому етапі наше завдання полягало в погодженні питання допуску до кримінальної справи нас як захисників та отриманні деяких процесуальних документів.

— Невже для цього потрібно залучати аж двох таких відомих висококваліфікованих правників?

— По-перше, це особиста справа нашого довірителя — оскільки справа для одного правозахисника громіздка за обсягом з професійної точки зору, удвох ми маємо можливість опрацювати більший обсяг інформації, глибоко вивчити коментарі офіційних осіб, які так чи інакше причетні до розслідування цієї кримінальної справи, що ведеться протягом останніх десяти років. Не кожна людина може витримати таке психологічне навантаження.

— Якщо не таємниця, з чого ви почали свою діяльність?

— Ми діємо чітко у межах чинного законодавства і за згодою нашого довірителя готові надати коментар, за винятком інформації, яка є приватною для нашого клієнта. Як уже було сказано, ми звернулися до Генерального прокурора України із заявою про допуск нас до кримінальної справи та надання деяких документів, зокрема, копії постанови про порушення кримінальної справи стосовно Володимира Литвина за її наявності. У відповіді на нашу адресу за № 17/1/2-9310-01 від 01.11.2010 р. нас повідомили, що «Литвин В. М. є свідком у кримінальній справі № 60-1241, жодних кримінальних справ щодо нього не порушувалось».

Оскільки із засобів масової інформації нам відомо, що слідчими (можливо, прокурором) виносилася постанова про відмову в порушенні кримінальної справи щодо Литвина Володимира Михайловича, ми повторно звернулися з заявою про надання нам копії цієї постанови, що передбачено ст. 99 Кримінально-процесуального кодексу України, й очікуємо відповіді на неї.

— А, крім з'ясування відносин з Генеральною прокуратурою, чи плануєте ви реагувати на бездоказові звинувачення, що їх поширюють ЗМІ?

— Гучні та часто безпідставні заяви політиків не є новиною для нашого суспільства. Звернення до них з приводу юридичного обґрунтування позиції в більшості випадків марні. Однак з приводу тези Ю. Тимошенко про те, що «суспільство прийшло до переконання, що вбивство було замовлено Кучмою і Литвином», хотілося б нагадати, що свого часу суспільство підтримувало необхідність спалення відьом, згодом ліквідацію приватної власності та вірило в непогрішність радянських вождів.

Чинне законодавство передбачає можливість притягнення до відповідальності засобів масової інформації за свідоме поширення інформації, що не відповідає дійсності, паплюжить честь і гідність громадянина. Але ж за кожним повідомленням стоїть конкретний автор, який не оціночно, а чітко спрямовано зводить наклеп, а ЗМІ його лише розповсюджують. З нашої точки зору, в кожному такому випадку є перспектива притягнення автора до відповідальності. Втім, можливо, варто звернути увагу, на які «джерела» посилаються ці особи. Ми маємо на увазі так звані «плівки Мельниченка». Адже саме їх доволі вільно тлумачать ці автори, добре розуміючи, що документальність їх, як нам відомо, так і не доведено численними експертизами, як вітчизняними, так і закордонними. А отже, посилання на них не є правовим і вони не можуть залучатися як докази ні у публічних виступах, ні в судовому процесі. Тому, якщо на це буде згода Володимира Литвина, ми готові ініціювати процес проти Миколи Мельниченка за поширення свідомо неправдивої інформації, яка паплюжить честь і гідність громадянина. Підкреслюємо, якщо на це буде згода громадянина Володимира Литвина — честь і гідність якого ми захищаємо, за нашим переконанням, і віримо у верховенство конституційних прав кожної людини.

Юрій ЛАКТАР.

«Тільки слабкі чоловіки не люблять сильних жінок»,

— вважає народний депутат України Олена Бондаренко. Але визнає, що кожна сім'я «пече пироги» по-своєму...

ХТО Є ХТО: ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Олена БОНДАРЕНКО, народний депутат України від Партії регіонів двох останніх скликань, голова підкомітету з питань телебачення і радіомовлення Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформації. Народилася в 1974 році в Макіївці (Донецька область). У 1996-му закінчила Донецький держуніверситет — історичний факультет і відділення журналістики. У 2004-му — Донецьку державну академію управління за фахом «адміністративний менеджмент». До обрання в парламент працювала журналістом на телебаченні та у друкованих ЗМІ, прес-секретарем голови Донецької облради і керівником прес-служби облради. Член Національної спілки журналістів України. Заміжня, чоловік — Андрій Бондаренко, заступник міністра з питань надзвичайних ситуацій, виховує доньку і сина. Захоплення — музика, класична література, сквош, розведення квітів.

«Парламентський «бебі-бум» пояснюється просто»

— Зовсім недавно — в липні нинішнього року — у вас народилася друга дитина — син. Чи не заважає політика головному покликанню жінки — материнству? Чим поясните «бебі-бум» в українському парламенті?

— Робота завжди буде заважати сім'ї. Будь-якій сучасній жінці дивом удається поєднувати й те, й інше. Ну і що з того? Вихід який? Або не працювати, або не народжувати? Як досягти гармонії й не надірватися, поєднуючи кар'єру й виховання дітей, — це головоломка всього сучасного світу. А наш парламентський «бебі-бум» пояснюється просто: у вищому ешелоні влади з'явилося багато молодих жінок і жінок середнього віку. Саме у цьому віці багато сімейних пар і зважуються на поповнення.

— Раніше ви жили на два доми — в Києві й Донецьку — і казали, мовляв, літак для вас як маршрутка. Як змінилося ваше життя з появою малюка? На чому тепер переміщаєтеся? Чи не збираєтеся купувати вертоліт?

— Життя з появою дітей завжди змінюється. Син, нова робота чоловіка з'єднали сім'ю. Не можу сказати, що я в повному захваті від столичного життя, але тут тепер моя сім'я і моя робота. Тож нескінченні перельоти позаду. А от вертоліт, напевно, будь-якому киянинові не зашкодив би. Пробки й тягучки в Києві просто з'їдають наш дорогоцінний час. Тому дуже багато організаційних питань вирішую в дорозі. Мобільний телефон і ноутбук — ось і весь мій офіс на колесах.

— Кажуть, чоловіки не люблять сильних жінок. Ви це відчуваєте?

— Ну не узагальнюйте. Це тільки слабкі чоловіки не люблять сильних жінок. Та й визначення неточне. Не «не люблять», а, швидше, заздрять, відчувають, що їх у чомусь перевершують. Упевнена, що ці жінконенависники так само «не люблять» і сильних суперників-чоловіків. Будь-який сексизм — від невпевненості, від комплексу неповноцінності. Таким сексизмом (тільки навпаки) страждають і жінки-чоловіконенависниці. А що стосується жіночих слабкостей... Хіба вони є в сучасної жінки? Хоча, звичайно, напевно, в кожної із нас на роботі хоча б раз, але слізний водоспад трапляється. Чоловікам — складніше. Їх зліз ніхто не бачить.

— Якими якостями має володіти чоловік, одружений на талановитій і успішній жінці? А якими якостями володіє ваш чоловік? На якому рівні «свобода слова» у вашій сім'ї?

— У мене немає універсального рецепта. Кожна сім'я «пече пироги» по-своєму. У нашій з Андрієм сім'ї незаперечною цінністю є повага до почуттів, бажань, вибору одне одного. Водночас і в сімейній свободі слова є місце маленьким таємницям і секретикам, а також редактурі й корекції: адже у суперечці можна такого наговорити, що потім пошкодуєш.

Олена Бондаренко з донькою Поліною.

«Колеснікова порекомендували як фонтан креатива»

— Ви народилися в сім'ї шахтаря в шахтарському містечку, і ваша біографія та кар'єра свідчать про те, що вам не хотілося повторити долю батьків, а зійти на соціальний щабель вище. Чи збулися дитячі мрії? Як ваші батьки ставляться до того, що ви стали політиком?

— Якби я так любила роботу медика, як мама, або була хлопчиком, що мріяв бути шахтарем, чому б і не повторити? Що в цьому ганебного? Їм дуже подобалася їхня робота. І їх як фахівців поважали колеги. Моє життя склалося інакше. Батьки дали мені хорошу освіту, чого самі вони в дитинстві були позбавлені. І це, швидше, у моїй особі збулися їхні мрії. Щоправда, і тато, і мама досі мене жаліють: бідна дитина, така неспокійна робота; яку ж витримку треба мати, щоб зберігати спокій на всіх ТВ-програмах; це в скільки ж доводиться лягати спати, якщо пізнім вечором — ефір, а ранком треба або законопроект видати «на-гора», або підготуватися до засідання фракції, комітету, робочої групи, або їхати на зустрічі з виборцями кудись у Шостку. Вони щиро, але по-радянські думали, що в депутата робота — роздати доручення й усе зробиться само собою. Коли вони телефонують о 7.30 — я вже на роботі, телефонують в 00.30 — я ще на роботі... Також раніше в них було поверхневе уявлення про те, що таке робота в прямому ефірі або інтерв'ю. Думали: ну прийшов до студії, посидів, побалакав про те, про се... Якось їм довелося давати маленьке інтерв'ю одній місцевій телекомпанії. Вони зазнали такого страху перед камерою! І, перш ніж записати маленьку фразу, неабияк «попотіли», зробивши десятки дублів. Отоді зізналися: донечко, говорити — це теж робота, а переконати людей — це взагалі мистецтво.

ПРО ВІКТОРА ЯНУКОВИЧА

«Янукович, справді, не ангел із крилами. У своєму атестаті життя він не має п'ятірок з усіх предметів, але в нього є незаперечні переваги перед іншими політиками. По-перше, команда професіоналів. По-друге, досвід успішного управління країною. Хто краще? Ніхто!»

(«Главред», 25 грудня 2009 р.)

— Ваше політичне життя починалося з екологічної проблематики, але незабаром подальшу кар'єру визначило співробітництво з Борисом Колесніковим, коли він очолював Донецьку облраду та донецьких регіоналів. Як ви познайомилися з Колесніковим?

— З Колесніковим ми були незнайомі взагалі. Він шукав прес-секретаря, звернувся до знайомого журналіста Володі Корнілова за рекомендаціями. Володя йому порекомендував мене, а мені порекомендував Колеснікова як дуже перспективного роботодавця (мовляв, Колесніков — фонтан креатива, дотепний, роботоголік, пасіонарій, з ним точно не засумуєш, наберешся колосального досвіду). Відбулася зустріч, після якої Колесніков сказав: ось — кабінет, іди, працюй.

«2005 рік — це була перевірка боєм»

— Коли у квітні 2005-го, після перемоги на президентських виборах В. Ющенка, Б. Колеснікова викликали на допит до Генпрокуратури й заарештували, ви забезпечували інформаційне висвітлення «справи Колеснікова», і навіть зверталися до громадськості по підтримку, заявляючи про незаконне стеження за вами, прослуховування телефонів. Розслідування у кримінальній справі винних не виявило. Ви отримали місце у списку Партії регіонів у 2006 році за ваш «героїзм»? Чи не відбувалися потім з вами схожі явища — стеження, прослушки?

— Місце в партійному списку не отримують без довіри, його треба заслужити. А 2005 рік — це була перевірка «боєм», яку я пройшла. Так, було багато чого. У тому числі й виклики до СБУ, прокуратури, не тільки стеження. Тепер у статусі депутата — інші складності. Ти під «прицілом» завжди. Звикаєш жити як у вітрині.

— Оскільки в парламенті ви вже друге скликання працюєте в Комітеті з питань свободи слова та інформації, традиційне запитання щодо цього. У чому відмінність свободи слова в часи, коли Партія регіонів була в опозиції, і нині, коли регіонали у владі?

— Слава Богу, стан свободи слова в Україні вже не залежить лише від однієї політичної сили. Влада, опозиція, журналісти, медіаменеджмент, власники ЗМІ, суспільство — всі відповідальні (більшою або меншою мірою) за це. А підходи й розуміння свободи слова в нас із нашими опонентами справді різні. Ми — противники вседозволеності й анархії, ми прихильники відповідальної свободи слова. Право завжди повинно йти пліч-о-пліч з обов'язками. А поки що українська журналістика демонструє не свободу, а вседозволеність, відмовляючись відповідати за неправду, зловживання журналістським статусом, непрофесіоналізм або навмисне недотримання журналістських стандартів. Українська журналістика нині страждає «джинсовою» онкологією. І коли суспільство (нехай навіть і в особі політиків) вимагає пройти болючий курс «хіміотерапії», тобто закликає до відповіді, пацієнт учиняє спротив. На жаль, журналіст в Україні перестав бути відповідальним, більше того, він боїться ним бути. Тому редакційні суперечки про якість підготовлених сюжетів одразу називають цензурою. Редактура й корпоративна етика — це не цензура, це норма життя у справді демократичних країнах. Відповідальність — ось маркер кожної з істинних демократій.

«Знімати питання — це цензура»

— У резолюції ПАРЄ, в заявах європейських парламентаріїв і міжнародних громадських організацій висловлена стурбованість ситуацією із свободою слова і демократичними свободами в Україні. Ви визнаєте наявність цих проблем і як на них повинна реагувати влада?

— Скажу так. Слава Богу, що Європа ще турбується, отже, ми їй небайдужі, отже, ми їй потрібні. Проблеми, про які згадує Європа, звичайно є. Вони були і вчора, і позавчора. Питання лише в тому — наскільки вони критичні, наскільки розв'язанні, наскільки впливають на подальший розвиток демократії в Україні. Реакція може бути одна — знаходити якнайефективніші шляхи їхнього вирішення, а як інакше?!

— От поясніть мені, як журналістові. Якщо я беру інтерв'ю в депутата на диктофон, а потім він вимагає відправити йому інтерв'ю на звірку електронкою, редагує, знімає незручні запитання й у підсумку виходить «причесаний» матеріал, — це його право чи цензура?

— Знімати запитання — це цензура, тому що позбавляє журналіста права поставити запитання. Депутат має право висловити небажання відповідати, але вирізати його з інтерв'ю не має жодного права. Що ж стосується стилістичної редактури, орфографічної — я тільки за, у цьому немає нічого ганебного. Підібрати більш точні слова, додати значеннєвих відтінків, щоб донести читачеві в інтерв'ю саме те, що ти хотів, — це не що інше, як «зачесати» «незачесані» думки. Віртуозів усного жанру, тобто ораторів, готових, біжучи з парламентського залу в курилку дати стилістично вивірений коментар, мало. Журналіст, що пише п'ять—десять—двадцять дублів свого синхрона під час підготовки телесюжету або редактор, що виправляє тавтологію в тексті репортера, теж «зачісує» кінцевий продукт.

— Ви досить жорстка і категорична у своїх висловлюваннях на адресу політичних опонентів. Але в парламенті можна часто побачити, як депутати, і ви в тому числі, після гарячих суперечок у сесійній залі, мило розмовляють за столиком у парламентському буфеті. Які у вас стосунки з колегами з інших фракцій?

— Моя категоричність у висловлюваннях уже в минулому, її місце займає досвід ведення дискусій не лише за рахунок категоричності або агресії. Адже суть можна висловити різними формами. А що стосується мирного спілкування депутатів у буфеті або у гримерках перед ефіром — це звичайна поведінка нормальних людей. Адже боксери не б'ють один одного поза рингом, а каскадери у звичайному житті намагаються не застосовувати своє мистецтво. Така специфіка роботи парламентарія — дискутувати, відстоювати свою точку зору, популяризувати її, доносити до виборців.

ПРО СВОБОДУ СЛОВА

«Слід відрізняти цензуру від редактури, корпоративну етику від свободи слова. В Україні всі ці поняття змішали. Майже втрачено справжній зміст — що є свобода слова. Так затаскали, замилили, девальвували це поняття, що людям тепер складно розібратися, де правда, а де просто підміна, фальш, маніпуляція, а то й диверсія».

(«Київський телеграф», 23 жовтня 2010 р.)

— Чи хочете потрапити до наступного парламенту? Чи не тягне повернутися в журналістику або, можливо, написати книжку про ту політику, котру творили й ви?

— Бажання писати є, дещо пишу «у стіл». Складеться життя так, що повернуся в журналістику, значить, повернуся. Загадувати не буду. Що стосується парламентської роботи, то мені ще є що сказати і що зробити як парламентарію. Довірять мені виборці представляти їх у парламенті — значить, продовжу займатися тим, що в мене добре виходить.

ПРО ОПОЗИЦІЮ І КОАЛІЦІЮ

«У БЮТ була хороша місія щуки, яка не дає дрімати карасеві. Але щука відчула себе акулою, і на цьому конструктивна позиція «опозиції» завершилася... Ми так довго пропонували руку і серце «НУ», що коли наречена погодилася, наречений уже перехотів. Але водночас я хочу підкреслити: регіонали завжди були толерантні й завжди казали, що двері для всіх відкриті».

(«Версії», 25 травня 2007 р.)

Юліана ШЕВЧУК.

Фото з особистого архіву депутата.

Стан свободи слова в Україні вже не залежить лише від однієї політичної сили

Конвенцію ратифікували, але реалізація затримується

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На нараду прибули представники 134 громадських організацій інвалідів, 27 обласних комітетів доступності. Вів її голова Комітету Верховної Ради у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Валерій Сушкевич **(на знімку вгорі),** який водночас очолює і Національну асамблею інвалідів.

Участь у нараді взяли представники декількох міністерств і відомств, заступник представника ООН в Україні Олена Панова. Відкриваючи нараду, Валерій Сушкевич наголосив, що треба пам'ятати: в 2014 році Україні доведеться звітувати про виконання Конвенції за чотири роки. Для цього необхідно вдосконалити національне законодавство, яке не відповідає вимогам Конвенції, Україні потрібен національний план дій з її виконання. У свою чергу, виступаючи на нараді, міністр праці та соціальної політики Василь Надрага, заступник міністра регіонального розвитку та будівництва Ігор Соколов, заступник міністра транспорту та зв'язку Катерина Фоменко, розповідали, що робиться їхніми відомствами щодо виконання основних принципів Конвенції. Проте представники громадської організації — Національної асамблеї інвалідів України — називали низку недоліків і упущень у справі дотримання прав інвалідів у країні. Зокрема, в зведенні об'єктів соціально-культурного призначення, транспортного забезпечення тощо. Наголошувалося, що міська транспортна система теоретично розвивається відповідно до вимог Конвенції, а практично нічого не робиться.

Валерій Сушкевич у своїх коментарях зазначив, що справа створення належних умов для проживання і діяльності інвалідів стосується усіх, без винятку, міністерств.

Про найважливіші та найцікавіші міркування і пропозиції, що прозвучали на нараді, ми розповімо в одному з наступних номерів.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Виділили кошти на житло

Сімферопольські депутати на позачерговій сесії міської ради внесли зміни до бюджету на поточний рік. За словами міського голови Сімферополя Віктора Агеєва, зокрема, було виділено 1,5 млн. грн. на закупівлю квартир інвалідам Великої Вітчизняної війни I групи.

Віктор Агеєв зазначив, що на вказані цілі з держбюджету було спрямовано 3,8 млн. грн., а місцевий бюджет мав додати 1,5 млн. грн. За інформацією В. Агеєва, наразі у кримській столиці проживають 15 інвалідів ВВВ (I групи). Він уточнив, що в основному інваліди отримають однокімнатні квартири, придбані на вторинному ринку житла.

Георгій ВЕРВЕС.

Ринок праці для них відкритий. Змінити б ще психологію роботодавця

У країні проживає близько 2,4 млн. осіб, які мають інвалідність. 380 тисяч із них — працюють

Тривалий час інваліди в нашій країні жили ізольовано від здорового суспільства. За радянських часів існувало негласне табу на цю тему. Вважалося, що в суспільстві, яке будує світле комуністичне майбутнє, не може бути нездорових фізично і психічно громадян.

За час незалежності України ставлення до людей з особливими потребами змінилося. Голова парламентського Комітету у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Валерій Сушкевич зазначив, що велике значення для України мала ратифікація Верховною Радою в 2009 році Конвенції ООН про права інвалідів, що набрала чинності в березні цього року і стала складовою вітчизняного законодавства.

За словами депутата, нині суспільство й держава поступово переходять від радянського сприйняття проблеми інвалідності як варіанта соціальної допомоги й підтримки до забезпечення прав громадян, які істотно дискриміновані. Валерій Сушкевич повідомив, що влітку цього року Національна асамблея інвалідів України одержала спеціальний консультативний статус при ООН. Уперше за всю історію недержавних громадських організацій інвалідів на пострадянському просторі. Тим самим асамблея отримала можливість моніторингу діяльності української влади щодо виконання норм прийнятої Конвенції ООН про права інвалідів.

Утім, співгромадяни з особливими потребами вже мають вільний доступ на ринок праці. За словами директора Державного центру зайнятості Володимира Галицького, з 2007 року центри зайнятості не тільки надають інвалідам консультативні послуги і допомагають у працевлаштуванні, а й реєструють їх як безробітних.

— За десять років кількість наших клієнтів з інвалідністю збільшилася в 4,5 разу. Тільки за цей рік послугами центрів зайнятості скористалися 29 тисяч інвалідів, — зазначив він.

Уже другий рік у нашій країні діє спільний проект Міжнародної організації праці, Програми розвитку ООН і Державного центру зайнятості «Соціальна інтеграція людей з інвалідністю через підвищення доступності до зайнятості». За цей час розроблено й випробувано в семи пілотних центрах Модель працевлаштування і забезпечення зайнятості інвалідів. Головне в ній, за словами Галицького, індивідуальний підхід до інваліда, котрий хоче працювати. Фахівці центрів зайнятості з'ясовують не тільки кваліфікаційний рівень такого клієнта, а й його реальні можливості працювати, з огляду на стан здоров'я. Затим ведуться переговори з роботодавцем про створення спеціального робочого місця, про можливу дотацію тощо. На жаль, через певні упередження, не кожний роботодавець згодний на працевлаштування інваліда.

— Я вважаю, позитив цього проекту в тому, що він об'єднав у вирішенні проблеми працевлаштування людей з інвалідністю центри зайнятості, медико-соціальні експертні комісії, управління праці та соцзахисту населення, недержавні організації, — каже директор ДЦЗ.

Фахівці позитивно оцінюють нову політику інтеграції інвалідів у загальний трудовий процес. Тепер час переходу кількості в якість. На жаль, вакансії, які сьогодні пропонують центри зайнятості, не завжди відповідають запитам інвалідів: і за умовами праці, і за оплатою. Але цю проблему має вирішувати не тільки держава, а й соціально відповідальний бізнес.

Ольга ВІТЕР.

У листопаді 2010 року «Голос України» опублікував такі закони:

2 листопада, № 205

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок» щодо створення умов для забезпечення належного обігу облігацій підприємств», № 2601-VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Україною і Республікою Молдова про співробітництво у забезпеченні прав осіб, які належать до національних меншин», № 2577-VI.

Закон України «Про ратифікацію Протоколу між Кабінетом Міністрів України і Урядом Республіки Молдова про вилучення з режиму вільної торгівлі до Угоди про вільну торгівлю між Кабінетом Міністрів України і Урядом Республіки Молдова від 13 листопада 2003 року», № 2578-VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Ісламської Республіки Пакистан про торговельно-економічне співробітництво», № 2579-VI.

Закон України «Про ратифікацію Протоколу між Урядом України та Урядом Грузії про внесення змін до Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Грузія про вільну торгівлю від 9 січня 1995 року», № 2580-VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Україною та Європейським поліцейським офісом про стратегічне співробітництво», № 2576-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо створення єдиної системи державної реєстрації юридичних осіб», № 2555-VI.

Закон України «Про внесення зміни до статті 6 Закону України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні», № 2584-VI.

4 листопада, № 207

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2010 рік» щодо погашення заборгованості за спожиту електроенергію і поставлене вугілля, що виникла у підприємств вугільної та енергетичної галузей», № 2634-VI.

13 листопада, № 214

Закон України «Про внесення змін до статті 271 Закону України «Про планування і забудову територій» щодо будівель закладів освіти та культури, фізичної культури і спорту, медичного та оздоровчого призначення», № 2625-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців» щодо проведення електронної реєстрації», № 2609-VI.

17 листопада, № 216

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо обмеження державного регулювання господарської діяльності», № 2608-VI.

18 листопада, № 217

Закон України «Про підготовку та реалізацію інвестиційних проектів за принципом «єдиного вікна», № 2623-VI.

19 листопада, № 218

Закон України «Про внесення змін до Регламенту Верховної Ради України», № 2704-VI.

20 листопада, № 219

Закон України «Про особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів централізованого водо-, теплопостачання і водовідведення, що перебувають у комунальній власності», № 2624-VI.

Закон України «Про внесення зміни до статті 11 Закону України «Про управління об'єктами державної власності», № 2626-VI.

24 листопада, № 221

Закон України «Про внесення зміни до статті 61 Закону України «Про Державний бюджет України на 2010 рік» щодо списання заборгованості за фінансовою допомогою, наданою на поворотній основі Луганському учбово-виробничому об'єднанню Українського товариства сліпих», № 2657-VI.

26 листопада, № 223

Закон України «Про схвалення рішення Президента України щодо участі миротворчого контингенту України в наданні оперативної підтримки Місії ООН у Кот-д'Івуарі», № 2671-VI.

Закон України «Про ратифікацію Договору між Україною та Європейським інвестиційним банком про співробітництво та діяльність Постійного представництва ЄІБ в Україні», № 2673-VI.

27 листопада, № 224

Закон України «Про внесення змін до статті 43 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», № 2675-VI.

У НОМЕР

Опозиція пропонує обійти гострі кути окремими законами

На вчорашньому засіданні опозиційного уряду в Верховній Раді депутати запропонували власний шлях виходу з глухого кута.

Насамперед, як повідомив народний депутат від БЮТ, міністр фінансів опозиційного уряду Андрій Сенченко, спрощена система оподаткування має діяти не короткий період часу, а постійно для підприємців-початківців. Адже і через п'ять, і через десять років у країні будуть люди, які починають свій бізнес. «Щоб заспокоїти суспільство, треба на законодавчому рівні перевести питання ухвалення Податкового кодексу з емоційної площини в нормальне обговорення в парламенті, дотримуватися процедури розгляду законопроектів», — підкреслив парламентарій.

Опозиціонери пропонують розділити кодекс на дві частини — те, що можна ухвалити до кінця нинішнього року, і що перенести на наступний рік. Зокрема, ухвалити закон про спрощену систему оподаткування, врегулювати питання адміністрування податків, щоб поставити у рівноправне становище платників податків та державу в особі податкової служби. А також законодавчо закріпити граничне податкове навантаження на прибутки підприємств — чітко визначити всі види податків, які сплачує бізнес, податкове навантаження на оплату праці — що стягується з кожної гривні зарплатні. «Якщо дати відповіді на ці запитання, то в новому році після 1 січня можна безконфліктно, дотримуючись процедуру, ухвалити гідний Податковий кодекс і ввести його в дію з 1 січня 2012 року», — вважає А. Сенченко.

Ще одна пропозиція від опозиції — якщо за межі кодексу буде винесено всю тему спрощеного оподаткування для малого і середнього бізнесу, то вилучити з неї ідею, що підприємства, які працюють на загальній системі оподаткування, не мають права придбавати товари у підприємців-спрощенців. Бо це також може призвести до вимирання малого та середнього бізнесу.

Юліана ШЕВЧУК.

Сформовано керівні органи облради

Заступником голови Закарпатської обласної ради став бютівець Андрій Сербайло, котрий у попередньому скликанні працював на посаді першого заступника голови цієї ж ради. За нього проголосували 82 обранця із 108 (участь у голосуванні, щоправда, брали лише 95). Затверджено й переважну більшість голів постійних комісій, яких цього разу утворено дванадцять. Нагадаємо, головою облради на першій сесії обрали Івана Балогу («Єдиний центр»), а першим його заступником Володимира Закуреного (ПР).

Іван Балога заявив, що всі кошти у вигляді надбавок і премій спрямовуватиме на благодійні цілі, а першу зарплатню направить на потреби обласного фонду «Інваспорт».

Депутати заслухали й вимоги мітингуючих, котрі виступають проти нового Податкового кодексу.

Василь НИТКА.

Ужгород.

СПІВЧУТТЯ

Колектив Апарату Верховної Ради України висловлює глибокі співчуття заступнику керівника Головного управління документального забезпечення — керівнику управління діловодства КУХАРЮ Валерію Федоровичу у зв'язку з непоправною втратою — смертю матері

Ганни Миколаївни.

За даними ООН, на нашій планеті сьогодні живе понад 800 млн. людей з інвалідністю

Чопська митниця через ремонтні роботи на півроку обмежила рух на автомобільному пункті пропуску «Вілок», а тому Держмитслужба просить користуватися іншими пунктами пропуску, *передає УНІАН*

Відомого українського олігарха Дмитра ФІРТАША обрано головою об'єднання організацій роботодавців України, *повідомляє прес-служба організації*

У НОМЕР

ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСТЬ

Митникам уже доводиться обеззброювати й таксистів

У пункті пропуску «Ужгород» чопські митники ввімкнули червоне світло словацькому водієві-таксистові, який повертався з України додому й відмовився задекларувати газовий пістолет із дюжиною набоїв **(на знімку)**. Спочатку 27-річний таксист запевняв інспекторів, що нічого забороненого через кордон не везе. Однак, коли митники оглянули салон,

в «бардачку» знайшли шість газових патронів у пластмасовій коробці, а в ніші для документів — газовий пістолет. В обоймі незадекларованої зброї на час затримання було по три газові та шумові патрони. Складено протокол, а пістолет з набоями (вартістю майже 120 тисяч гривень), які підлягають обов'язковому декларуванню, вилучили до рішення суду.

Василь НИТКА.

Фото прес-служби митниці.

ЛУГАНСЬК

Міліція береться захищати підприємців

На луганських ринках створені громадські приймальні, які покликані захистити підприємців від хабарів і погроз із боку чиновників або контролюючих органів. Прийом скарг від громадян здійснюють співробітники Управління державної служби боротьби з економічною злочинністю, працівники служби внутрішньої безпеки, а також дільничні інспектори. Також, відповідно до встановленого графіка, не рідше одного разу на десять днів у громадській приймальні проводитиме прийом начальник територіального підрозділу ВВС. Крім того, у відділі зв'язків із громадськістю УМВСУ в Луганській області відкрито «гарячу лінію», куди може подзвонити кожен, хто вважає, що стосовно нього порушено закон.

Алла АНТІПОВА.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

На ринку — громадська приймальня

Її відкрито на одному з найбільших речових ринків обласного центру. Щоденно тут вестимуть прийом керівники обласного управління, міського відділу міліції, співробітники управління боротьби з економічними злочинами, відділу внутрішньої безпеки та дільничні інспектори. Так правоохоронці намагаються прискорити реагування на звернення підприємців щодо порушення їх прав та корупційних діянь із боку чиновників. Раніше у підприємців просто не вистачало часу або рішучості, щоб ходити по інстанціях та захищати свої права. У громадських приймальнях розглядатимуть навіть анонімну інформацію щодо можливих правопорушень стосовно підприємців, оскільки більшість із них зазвичай бояться помсти з боку чиновників, тому і не звертаються по допомогу до правоохоронців.

Ірина КОЗАК.

Квитків на потяги вистачає... поки що

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Проте охочий до паніки український народ віри словам чиновників не йме. Кожен невдалий похід до залізничних кас «прикрашається» і обростає чутками. «Ти чула, кажуть, на вокзалі на Новий рік квитків уже немає! Учора підслухала, як дівчина розповідала комусь телефоном, що всю обідню перерву простояла в касі, а білетів уже не було. І в газетах пишуть, що кияни уже нікуди не виїдуть. Треба шукати «свої канали», — панікує знайома, якій саме напередодні Нового року треба до Львова вирушати.

Щоб з'ясувати, що ж трапилося із квитками і куди вони зникли, разом із панікеркою — вирушаємо на Центральний залізничний вокзал. Обідньої пори (12.30—13.00) черг до кас майже немає (5—7 осіб). На південному вході і того менше — троє-четверо. А от увечері, після роботи, годині о 18—19-й, запасайтесь терпінням. Доведеться з півгодини, а то й більше вистояти.

Що ж до квитків, то на 29 та 30 грудня купити їх ще можна. Щоправда, як кажуть самі касири, з кожною годиною шанси зменшуються: «Зараз квитки ще є. Я б навіть сказала, досить багато. Але вони, думаю, довго не залежаться. Принаймні на вокзал щодень дедалі більше народу приходить».

Скрутніше, як з'ясувалося, з білетами у зворотному напрямку. Так, на 9 січня місць на вечірні потяги зі Львова до столиці вже взагалі не було. На 8 січня — також тільки на ранкові рейси. Але з легкістю можна взяти на поїзди, які вирушають у перші години 10 січня. От тільки на навчання чи роботу доведеться в понеділок спізнитися. — Щороку в перших числах грудня купую квитки. До цього — постійно купе вдавалося взяти. А зараз справді щось незрозуміле коїться. На 29 грудня вільними виявилися тільки верхні плацкартні місця! Здається, або білети для когось притримують, або їх гуртом хтось скупив, — дивується киянка Наталія і переконує, що всьому виною — спекулянти.

Для останніх передсвяткові дні — справжні жнива. Через «свої канали» вони пропонують дістати квитки на потрібний вам потяг потрібного вам числа. За символічну доплату у... сто і більше гривень!

— Ми не маємо нормальної законодавчої бази, що з ними (так званими спекулянтами) робити, — зізнається Л. Лобойко. — Сьогодні є вже спекулянти узаконені. Вони мають документ на продаж квитків. Це така підприємницька діяльність: у нас білети купили, а потім за скільки захотіли — продали. І ми нічого не можемо зробити. Якщо ми помічаємо тих, хто на вокзалах за руки хапає і пропонує квитки, — залучаємо міліцію. Коли дізнаємося, що це йде у співпраці з касиром — вживаємо дисциплінарних заходів покарання.

У такі моменти прості українці дедалі частіше згадують часи, коли в касах продавали іменні квитки. Тоді, мовляв, хоч і були певні незручності, але купити білети було легше. «На сьогодні МВС ініціює питання повернення до іменних квитків. Якщо вони проведуть цю тему через Кабмін, то ми готові хоч завтра перейти. Але, переконаний, почнуться розмови про черги, уповільниться робота касирів, провідників і т. д.», — каже пан Лобойко.

Отож, квитки ми таки купили. Хоч і не на потрібні фірмові потяги, але все-таки краще, ніж нічого. Тому панікувати щодо нестачі білетів, принаймні зараз, зарано. Так само не спішіть пристати на пропозиції спекулянтів. Але, про всяк випадок, усе-таки радимо наперед подбати про квитки.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Готові поділитися «таміфлю»

Тернопіль — на порозі епідемії. Міська надзвичайна протиепідемічна комісія констатувала ускладнення епідемічної ситуації в обласному центрі. Загалом за останній тиждень кількість хворих на ГРВІ і грип в області зросла на 30 відсотків. Епідемічний поріг переступили Кременецький і Чортківський райони. У хворих діагностують віруси грипу типу А і В. «Каліфорнійця» наразі не висіяли. На карантин повністю закрили одну із шкіл у райцентрі Теребовлі, кілька класів в інших школах області. За словами начальника управління охорони здоров'я облдержадміністрації Михайла Буртняка, в медичних закладах області достатньо ліків. Мало того, він звернувся до профільного міністерства з листом, у якому пропонує поділитися препаратом «таміфлю» з іншими регіонами. На сьогодні в області його понад 17 тисяч упаковок. До речі, якщо торік фахівці рекомендували застосовувати ці ліки для профілактики, то тепер — лише при ускладненнях.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Севастопольці не поспішають прищеплюватися від грипу

На придбання протигрипозної вакцини з міського бюджету Севастополя спрямували 90 тисяч гривень. Про це повідомив начальник управління охорони здоров'я міськдержадміністрації Віктор Пологов.

Більше тисячі порцій вакцини придбали й розподілили серез міських лікувальних установ, щоб убезпечити від можливого захворювання так звані групи медичного та епідемічного ризиків: людей похилого віку, дітей, хворих на легеневу патологію, вагітних і тих, хто за видом діяльності контактує із хворими або перебуває у місцях великого скупчення людей. Дільничних лікарів і медсестер, персонал Будинку дитини, геріатричного будинку-інтернату та деяких інших установ прищеплюватимуть безплатно.

За словами Віктора Пологова, віддали перевагу вакцині «Інфлувак», яка добре зарекомендувала себе у минулому сезоні: вона безпечна, добре переноситься, її ефективність доведено клінічними дослідженнями. За даними місцевої СЕС, у місті на 1 грудня пройшли протигрипозну вакцинацію 5 176 осіб. Для майже чотирьохсоттисячного міста, вважають фахівці, цього явно недостатньо.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Смертність нашої молоді у кілька разів перевищує світові показники

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Ми справді дуже багатьох втрачаємо в молодому репродуктивному віці, — заявила вона. — Найчастіше люди до 30 років гинуть у результаті нещасних випадків, отруєння й травм.

Крім того, за словами І. Курило, молоді українці не завжди ведуть здоровий спосіб життя. Найпоширеніші шкідливі звички у чоловіків — тютюнопаління й уживання алкоголю, а серед жінок — переїдання й малорухомий спосіб життя.

— Цим грішить і старше покоління, — додала дослідниця. — Тому молодіжні проблеми треба вирішувати в комплексі із загальними питаннями досягнення суспільного добробуту й взаєморозуміння між усіма соціально-демографічними групами населення.

Пані Курило також наголосила, що в Україні відзначається значне збільшення кількості молодих людей з надмірною вагою. Так, до досягнення 35 років надлишкова маса тіла спостерігається у третини української молоді.

У свою чергу, директор Фонду народонаселення ООН в Україні Нузхат Ехсан заявила, що загалом якість здоров'я молодих українців значно гірша, ніж у їхніх європейських однолітків. Так, смертність молоді в Україні у кілька разів перевищує європейські показники, а від отруєння алкоголем в Україні вмирає в 16 разів більше молодих людей, ніж у Європі.

Наталія ОВДІЄНКО.

ФОТОФАКТ

Фото надано прес-службою ВДАІ УМВС у Севастополі.

Конкурс дитячого малюнка, приурочений до майбутнього Дня міліції, організували співробітники прес-служби севастопольського відділу ДАІ. Активну участь у змаганні взяли підшефні даішників — вихованці дитячого будинку № 2 (на знімку).

На дальній станції зійду

У районному центрі Березнегувате на Миколаївщині після капітального ремонту врочисто відкрив свої двері гарний залізничний вокзал. На ремонт приміщення, яке довгі роки не функціонувало, з бюджетів усіх рівнів було виділено близько трьох мільйонів гривень. У святковому мітингу з нагоди відкриття вокзалу взяли участь керівники області.

«Зі станцією Березнегувате було багато проблем, — зазначив голова ОДА Микола Круглов. — На неї років десять тому махнули рукою під тим приводом, що тут немає ні вантажів, ні пасажирів. Але здоровий глузд переміг. Треба думати про майбутнє держави, тоді й молодь буде тут залишатися».

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Миколаївська область.

До досягнення 35 років надлишкова маса тіла спостерігається у третини української молоді

Створять новий заповідник

З ініціативи уряду АРК на базі пам'ятки археології національного значення Неаполь Скіфський у Сімферополі створять археологічний заповідник.

Це питання обговорювали на засіданні робочої групи з охорони культурної спадщини при Раді міністрів Криму. «У майбутньому столиця пізньоскіфської держави повинна стати одним з найцікавіших об'єктів історії Криму», — заявила віце-прем'єр АРК Катерина Юрченко.

За словами міністра курортів і туризму автономії Олександра Лієва, Неаполь Скіфський має всі передумови стати успішним об'єктом туристичного значення. Координувати діяльність зі створення археологічного заповідника буде робоча група з охорони культурної спадщини при Раді міністрів Криму.

Георгій ВЕРВЕС.

Крим.

ФОТОФАКТ

В історичному центрі Одеси сталося зіткнення двох маршрутних автобусів.

Фото Віктора ПАВЛОВА (УНІАН).

ВІСТІ З ХЕРСОНЩИНИ

Гріються всі!

За кілька днів до настання зимових морозів централізованим опаленням було охоплено увесь багатоквартирний житловий фонд обласного центру різних форм власності. Тепло одержали 99,4 тис. квартир, усі об'єкти охорони здоров'я, освіти і культури. У цілому ситуація із централізованим теплопостачанням у обласному центрі повністю врегульовано, — повідомив перший заступник міського голови В'ячеслав Яременко. А в разі виникнення аварійних ситуацій, вони усуватимуться, згідно з нормативами, протягом доби.

Канал чистить риба

Водорості та планктон щороку завдавали головного болю керівництву та обслуговуючому персоналу Каховського магістрального каналу. У спекотливі і посушливі пори року, саме тоді, коли степи потребують найбільше кількість води, штучна ріка через замулення рослинністю уповільнювала течію, а насосне обладнання виходило з ладу.

У порядку експерименту меліоратори вирішили запустити в канал рослиноїдних риб. Експеримент, проведений минулого літа, вдався. Завдяки зарибленню замулення штучної ріки знизилося на 25 відсотків. На очищенні русла заощаджено десятки тисяч гривень.

Від лиха подалі

Завідуючі всіх п'ятнадцяти дитсадків Херсона розірвали угоди з ТОВ «Комплексний центр із обслуговування дітей «Здорове дитинство». Назване підприємство обслуговувало встановлені у дитячих дошкільних закладах апарати для приготування кисневих коктейлів. Приводом до розірвання договорів став трагічний випадок, що стався 16 листопада у дитсадку №8. Тут внаслідок вибуху колби в кисневій установці постраждали двоє чотирирічних малюків і співробітниця закладу. Віднині всі «апарати здоров'я» взяті на особливий контроль.

Василь ПІДДУБНЯК.

Сироти матимуть дах над головою

Дитяча організація «Допоможемо дітям» відкрила свої представництва у двадцяти обласних центрах України. Тут допомагатимуть випускникам інтернатів вирішувати одну з головних проблем у їхньому дорослому житті — забезпечення житлом. Серед іншого, у кожному дитячому будинку й інтернаті встановлять ящичок, у який дитина зможе опустити листа із проханням про допомогу чи з пропозицією. Щодня їх передаватимуть у центральний офіс організації.

«Для мене це не теоретичне питання. Ми з моїми братами і сестрами після інтернату опинилися викинутими на вулицю, бо нас позбавили власного житла, — розповідав під час прес-конференції керівник і співзасновник Дніпропетровської обласної дитячої організації «Допоможемо дітям», член міжнародного об'єднання дітей-сиріт СНД Микола Кожушко. — Така ситуація у більшості дітей після інтернатів. Досягнувши 17 років, вони залишаються сам на сам зі своїми проблемами. У них немає власного житла, порушені механізми адаптації до звичайного життя».

Вихід із ситуації є, вважає він, — за умови, якщо будуватиметься, і в обласних центрах, зокрема, соціальне житло для дітей-сиріт.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Дніпропетровськ.

Окремі норми державного бюджету на 2010 рік стали нечинними

Учора Конституційний Суд України оприлюднив рішення, яким визнав неконституційними положення статей 14, 24, 64, пунктів 7—13 розділу VII «Прикінцеві положення» Закону України «Про Державний бюджет України на 2010 рік».

Зокрема, ці норми надавали повноваження міністру фінансів брати зобов'язання від імені України, пов'язані із наданням державних гарантій, передбачали можливість під час приватизації державного майна оплати його вартості у вільно конвертованій іноземній валюті, визначали поняття "член сім'ї" пільговика та змінювали деякі інші законодавчі акти.

Визначаючи ці правові норми неконституційними, суд виходив з того, що, згідно з Основним Законом України, до повноважень Верховної Ради України входить затвердження державного бюджету України виключно у формі закону. Державний бюджет України, як правовий акт, чітко зумовлений поняттям бюджету як плану формування та використання фінансових ресурсів, має особливий предмет регулювання, відмінний від інших законів України, — він стосується виключно встановлення доходів та видатків держави на загальносуспільні потреби. Законом про державний бюджет України не можна вносити зміни до інших законів, зупиняти їхню дію чи скасовувати їх, оскільки з об'єктивних причин це створює суперечності в законодавстві. У разі необхідності зупинення дії законів, внесення до них змін і доповнень, визнання їх нечинними мають використовуватися окремі закони.

ВІСТІ З РІВНЕНЩИНИ

Толока в... лікарні

Добру справу зробили в місті Костопольі, що на Рівненщині: спочатку відремонтували хірургічне відділення центральної районної лікарні, на що пішло 1,8 мільйона гривень, а потім взялися і за терапевтичне.

— Оскільки в бюджеті на ремонт терапевтичного відділення коштів забракло, ми пішли іншим шляхом: оголосили районну толоку, — розповідає голова Костопільської РДА Сергій Коваль. — Попри економічну скруту, участь у ній зголосилися взяти не лише великі підприємства «Свіспан-Лімітед», ВАТ «Костопільський завод продтоварів», склозавод, Іванодолинський та Берестовецький спецкар'єри, а й приватні підприємці.

— На ремонті не економили, а зробили його добротно, — продовжує керівник району. — Кожен учасник постарався, щоб «його» палата була найкращою. Відтак у ремонт терапії вклали мільйон гривень. Дехто, як, скажімо, приватний підприємець Анатолій Литвин, ще й закупив в палати необхідні меблі.

Під час ремонту перейшли на блочне планування відділення: до кожної палати приєднали душові кімнати, туалет, щоб хворим було зручно. Раніше у відділенні найкомфортабельніший були палати для ветеранів Великої Вітчизняної війни, тепер затишок створили в усьому відділенні. Адже недаремно в народі кажуть, що іноді й стіни лікують.

— А ось під час іншої толоки жителі району здали для потреб лікарень 36 тонн картоплі, — продовжує Сергій Коваль. — Крім того, навесні ми інвестували в село кошти з розрахунком, щоб восени фермери та сільгосппідприємства постачили до лікарень сільгосппродукцію. Це дало можливість дещо поліпшити харчування хворих у лікарнях.

Олександра ЮРКОВА.

«Голос України» читають інтелектуалки

Так збіглося у часі, що призи від наших спонсорів, у даному разі від Рівненського товариства «Нешкідливі технології і продукти «Грін Оул», нашим передплатникам вручені майже на їхні професійні свята. Одна з них, Світлана Ярема, працює у прокуратурі Рівненської області, дві інші постійні читачки — Галина Муріна та Олена Середюк — у виконавчому апараті Рівненської обради. Всі вони обіймають відповідальні посади, і всі — інтелектуалки, а Світлана Ярема ще й була автором публікацій, надрукованих у «Голосі України».

Будемо сподіватися, що їм сподобаються соки від рівненського підприємства. Адже вони натуральні, не містять консервантів, до того ж упаковані в тару, яку на міжнародній виставці-конкурсі в Стамбулі визнали кращою упаковкою світу 2010 року. Автор цього «ноу-хау» Станіслав Савінський (він же й керівник підприємства) каже, що довго працював над створенням упаковки для напоїв, яка б можна було б зберігати в ній тривалий час, не застосовуючи консервантів та інших синтетичних добавок, як це зараз часто практикується. І це йому вдалося.

Звичайно, бажаючих викупити права на винахід чимало, однак його автор поки що в цьому не зацікавлений: хоче, щоб і в Україні було щось унікальне. Саме такою є технологія «Грін Оул». Тож наші читачки, яким дісталися корисні соки, можуть смакувати ними на здоров'я. Соки додадуть вітамінів та гарного настрою у морозні дні, а «Голос України» поділиться з нашими постійними читачками новинами й цікавими публікаціями.

Олександра ЮРКОВА.

На знімку: набори корисних соків у такій унікальній упаковці отримали від спонсорів наші постійні читачки з Рівного Світлана Ярема, Галина Муріна та Олена Середюк.

Фото автора.

Фото Ліни КУЩ.

Усі друзі — в гості до нас

АКЦІЇ ГАЗЕТИ

Двадцятирічний ювілей «Голосу України» зібрав у Донецькій обласній бібліотеці для юнацтва давніх та відданих читачів газети.

Ювілейну зустріч ми прагнули провести неформально. Наші гості дякували газеті за допомогу в скрутну хвилину, пригадували яскраві моменти спільної роботи, пропонували нові теми та ідеї. Під час зустрічі власний кореспондент газети по Донецькій області Ліна Кущ та регіональний консультант Ірина Ольшанська вручили грамоти парламентського видання та громадської організації «Інфокультура» нашим надійним партнерам — начальнику управління у справах молоді обласної державної адміністрації Лілії Золкіній, голові Старобешівської районної державної адміністрації Василю Панькові, директору обласної бібліотеки для юнацтва Валентині Нікуліній, співробітникам бібліотеки Тетяні Чекіній, Ользі Козенко та іншим.

Разом із гостями ми переглянули фотографії та відеозаписи найяскравіших моментів діяльності донецького корпункту «Голосу України» та школи журналістського мистецтва «Голос молоді», яку підтримує наша газета. Під час зустрічі постановку у виконанні лауреатів міжнародних конкурсів Марини Кирилової та Василя Бегми показав Донецький театр естради «Альонушка» (керівник — Ольга Харабодот). А на завершення свята на всіх присутніх чекав сюрприз — іменинний торт.

Вл. інф.

На знімку: наші гості, що прийшли привітати «Голос України».

Віряни злякалися номерів

В Івано-Франківську 224 віруючих відмовилися від присвоєння ідентифікаційного номера. Здебільшого це парафіяни УПЦ МП.

Тому працівники ДПІ в Івано-Франківську ініціювали проведення «круглого столу» з єпископом Івано-Франківським та Коломийським УПЦ Пантелеймоном. Владика з розумінням поставився до законодавчих вимог: «Такий номер присвоюється людині для обліку її доходів, а не її душі. Кожен віруючий громадянин повинен в першу чергу дбати про свою душу. А відмовлятися від номера чи ні — це особисте рішення кожного».

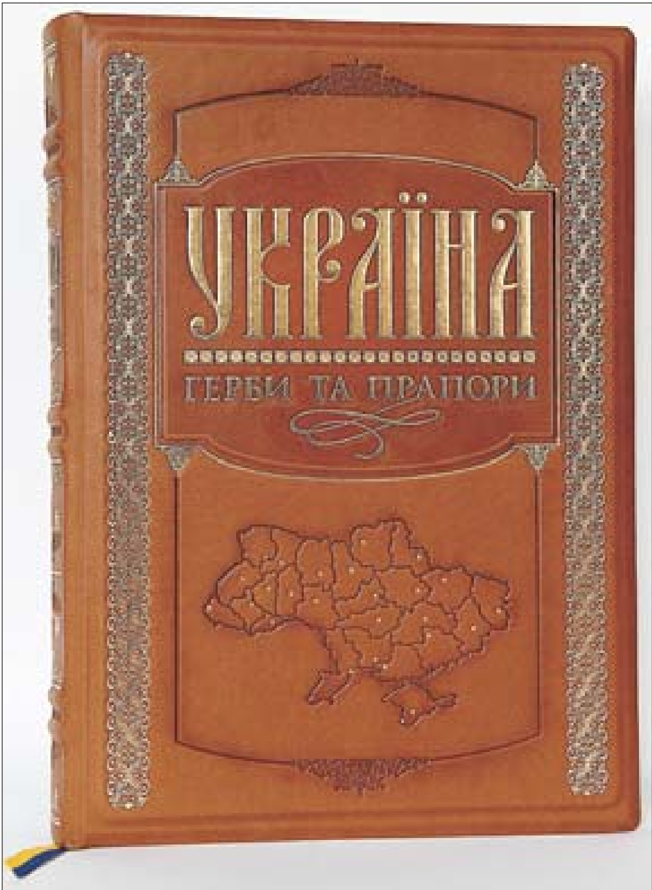
Дарина НАЗАРЧУК.

Переважна більшість українців (92,9%), за даними опитування Інституту Горшеніна, вважають ВІЛ/СНІД серйозною загрозою, проте не поспішають робити тест на цю хворобу

Голова Черкаської облдержадміністрації Сергій ТУЛУБ вручив 24 ветеранам Великої Вітчизняної війни ключі від легкових автомобілів «Славута», *інформує наш власкор Лідія Титаренко*

Україна: герби та прапори

Львів

Історія національного державотворення свідчить, що саме в цей період суспільна увага зосереджується на проблемі джерел історії та семантики національної символіки. Це цілком природно, бо національні символи постають внаслідок культурного розвитку народу, процесів його національної самоідентифікації і тісно пов'язані з його духовністю, прагненням до здійснення національних завдань, забезпечення культурологічних цінностей.

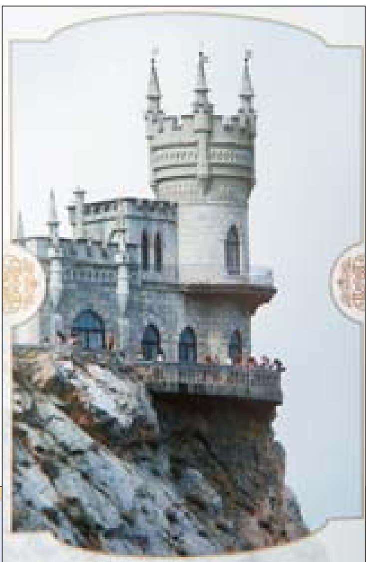
Нині Україна проходить непростий шлях становлення та зміцнення атрибутивних ознак державності передовсім в інститутах громадянського суспільства та масовій свідомості. Доволі яскравим й переконливим у цьому напрямі є процес відновлення регіональної символіки, а саме — створення і широка популяризація місцевих гербів і прапорів в інформаційному просторі суспільства. Вагомим свідченням цього є книга «Україна: герби та прапори», що побачила світ у парламентському видавництві. Ця ошатна книга, видана на високому художньому рівні, є результатом сумлінної та, цілком можливо, виснажливої праці членів творчого колективу за активної участі працівників місцевих рад у форматі, визначеному Управлінням зі зв'язків з місцевими органами влади і органами місцевого самоврядування апарату Верховної Ради України. До видання увійшли матеріали про місцеву символіку регіонів і територіальних громад міст, що були затверджені відповідними радами за останні двадцять років. Таким чином конкретизується дія статті 22 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні». Цей законодавчий акт визначив сталу тенденцію до створення символіки територіальних громад і адміністративних одиниць України. Про те, що геральдичний ландшафт нашої держави помітно еволюціонує, свідчить вміщений в книзі солідний реєстр символіки місцевого самоврядування, до нього увійшло понад 1 200 зображень гербів і прапорів українських земель.

Природно, що створення місцевої символіки базується на законах геральдики, яка є спеціальною історичною дисципліною — наукою, що вивчає теорію, історію та практику герботворення. Рівень викладу матеріалу, переважно в описі гербів й прапорів, багато у чому професіоналізований завдяки фаховий підтримці Українського геральдичного товариства.

Водночас можна зрозуміти й певні імпровізації ініціаторів створення місцевої символіки, яка віддзеркалює щирі прагнення до увічнення мовою художньо-образних ілюстрацій не лише визначних історичних подій та знакових явищ сьогодення, а й споконвічних надій та сподівань попередніх поколінь, що гармонійно пов'язані з кожним регіоном чи територіальною громадою.

Звертає на себе увагу блискуче оздоблення, поліграфічне виконання книги. Це справжній подарунок Україні в цілому, мешканцям кожного міста і села. Саме такі книги додатково засвідчують і переконливо демонструють нашу національну єдність, змінюють велику українську сім'ю.

Вадерій СОЛДАТЕНКО,
доктор історичних наук, професор,
член-кореспондент НАН України,
голова Українського інституту
національної пам'яті.

Донецьк

Звертає на себе увагу блискуче оздоблення, поліграфічне виконання книги

«Відкриті серця» відкриті для кожного

Майже п'ять років у Вінниці працює комунальна установа — Вінницький обласний центр соціально-психологічної реабілітації молоді з функціональними обмеженнями «Обрій».

Директор «Обрію» Світлана Демко.

Діти стають дорослими, і це неминуче. Тим, кому виповнилося 18 років, на жаль, більше не надають підтримки в реабілітаційних центрах і соціальних інтернатах. «Що робити далі і як їм жити?» — запитують батьки хворих дітей.

— Тому ми й створили на базі обласної організації «Відкриті серця» наш центр за програмою «18+», — каже директор «Обрію» Світлана Демко. — Сьогодні в нас перебувають на денному стаціонарі 42 особи та ще 23 родини — амбулаторно. Основне завдання — комплексна робота не тільки з дітьми, а й з батьками, іншими членами родини. Створили інтеграційний центр мод з альтернативних матеріалів, майстерню сімейної творчості, запровадили програму «Активний відпочинок». Працюють психологи, дефектологи, масажисти. Для тих, хто самостійно не може дістатися центру, організовано підвезення на мікроавтобусі.

Майже сім років ми виношували проект під назвою «Центр активної інтеграції інвалідів». Дивилися, вчилися, як працюють в інших країнах. У Німеччині, Польщі, Білорусії уже діють подібні соціальні гуртожитки. Уже знайшли приміщення під Вінницею, наступного року постараємося його відкрити.

У центрі проживатимуть одночасно 130 осіб із інвалідністю. Вони будуть усе робити самостійно: прати, прибирати, куховарити. Відкриються соціальні майстерні, де кожен зможе працювати й навіть заробляти гроші. Адже кожна мати переживає за свою дитину: що станеться з нею, коли поруч її не буде. А тут за півроку проживання діти зможуть опанувати навички самостійного життя.

Ми іноді чуємо від чиновників: «Що їм ще потрібно: одягнені, взуті, нагодовані». Ми ж хочемо нормального спілкування. Ці діти такі самі, як усі, і мають право на гідне життя. Наші вихованці хочуть учитися, працювати, кохати й створювати родини.

Для введення в експлуатацію нового комплексу необхідно майже 15 мільйонів гривень. Гроші — батьків, благодійні пожертвування. Велика надія на гранти від Євросоюзу. А в нашій країні поки що уряд своєю постановою за №969 від 18.10.2010 р. забрав 350 млн. гривень із державного бюджету, призначених для виплати допомоги малозабезпеченим родинам, інвалідам із дитинства, і передав їх Міністерству оборони України.

В Україні більш як 2,5 мільйона інвалідів. Цивілізованість суспільства визначається, у тому числі, й ставленням до людей з обмеженими можливостями. Інвалідність — соціальне явище, уникнути якого не може жодне суспільство.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

Фото автора.

ТЕМА

«Ця» влада...

Приводом до написання цього коментарю стала надрукована у «Франкфуртер альгемайне цайтунг» стаття журналістки та письменниці Мерле Хільбк «Україна: розкіш і параноя».

Якщо не брати до уваги неточності та «вінегрет» викладу: затори на вулицях, жебраки біля входу в дорогі магазини, Троєщина, яка автору здалася схожою на гетто для переселенців з Прип'яті, корупція, то йдеться передовсім про найбільших хабарників — «політиків, які безперешкодно забезпечили себе всім, чим захотіли».

Що, до певної міри, правильно. Але Мерле Хільбк помиляється у головному: подібна ситуація створилася не сьогодні, а майже 20 років тому. Прихопити якнайбільше — розпочалася і триває новітня історія української держави. Така собі українська політична традиція...

На жаль, автор статті пішла шляхом найменшого спротиву: що бачу, про те й гомоню. Якщо не сказати більше: виклавши думку лише нинішніх опозиціонерів і не додавши собі клопоту поцікавитись, як саме було і рік тому, і п'ятнадцять. Автор цитує, за її словами, «одного з політичних журналістів, який попросив не називати його ім'я»: «Революція поглинула своїх дітей, і місце, що звільнилося, захопили бандити без освіти та совісті». А начебто «революціонери» чимось від них відрізнялися...

Не знаю, чого саме злякався «політичний журналіст» у розмові з німецькою колегою, але про маєтки, яхти, теплоходи, озера та узбережжя, які, всупереч природоохоронному законодавству, стали приватною власністю політиків і можновладців — з усіх без винятку політичних сил — написані сотні статей і відео- та фоторепортажів. Звісно, таку власність навіть за високу зарплату міністра, не кажучи про посадовців нижчого рангу, не придбаєш.

Тим часом суспільство й не запитує, з яких статків вони влаштували розкішне життя для себе й своїх родин. А якщо й запитує, то одержує відповідь, де кінці не сходяться з кінцями: українські політики — власники багатомільйонної нерухомості, за їхніми деклараціями — бідні, як церковні миші. Але, хоч як дивно, громадяни чомусь прощають їм таку, м'яко кажучи, неправду, обираючи знову і знову до органів державної влади.

Натомість ті, які щоразу опиняються в опозиції, лають жадібність «цієї» на той момент влади. Начебто й не сусідять з її представниками у закритих котеджних містечках чи маєтках, і не ходять під вітрилами однаковісіньких яхт вартістю кілька мільйонів! Уже тільки дуже лінивий не міг побачити і в друкованих ЗМІ, і в інтернет-виданнях фото маєтків, у яких мешкають «віті», «юлі», «льоні», «петі». За їхніми словами, вони не мають жодного бізнесу, що означає: коштів на придбання таких маєтків. При цьому щоразу ще й годують суспільство казками, ніби насправді добро належить не їм, а їхнім дітям чи родичам.

Найдивовижніше, що громадяни... вірять у ці казки! Інакше, чому б щоразу на виборах перемагав кандидат тієї чи іншої частини суспільства, якого негайно починає лаяти інша частина? І, слід зауважити, цілком справедливо. Тільки чим, цікаво, відрізняються ці обранці один від одного? А може, справа не в якійсь «не такій» владі, а в такому хворому суспільстві, яке дозволяє їй жити в розкоші на його ж кошти?

І насамкінець. Можу погодитися з німецькою колегою: у жадобі розкошів наші політики й начальники насправді доходять до параної. Як, утім, і українське суспільство у всепрощенні їх. Чи є щось схоже на батьківщині автора? Трапляється, але не відповісти на запитання: «Де взяв грошенята?», якщо потрапив на гачок суспільного інтересу, неможливо. А якщо дуже не хочеться відповідати, то такі політики хто мовчки, а хто зі скандалом ідуть у відставку. А тепер спробуємо пригадати бодай один приклад такої відставки в Україні. Не було його? То хто більше винен: такі політики чи суспільство, яке їх терпить?

Валентина ПИСАНСЬКА.

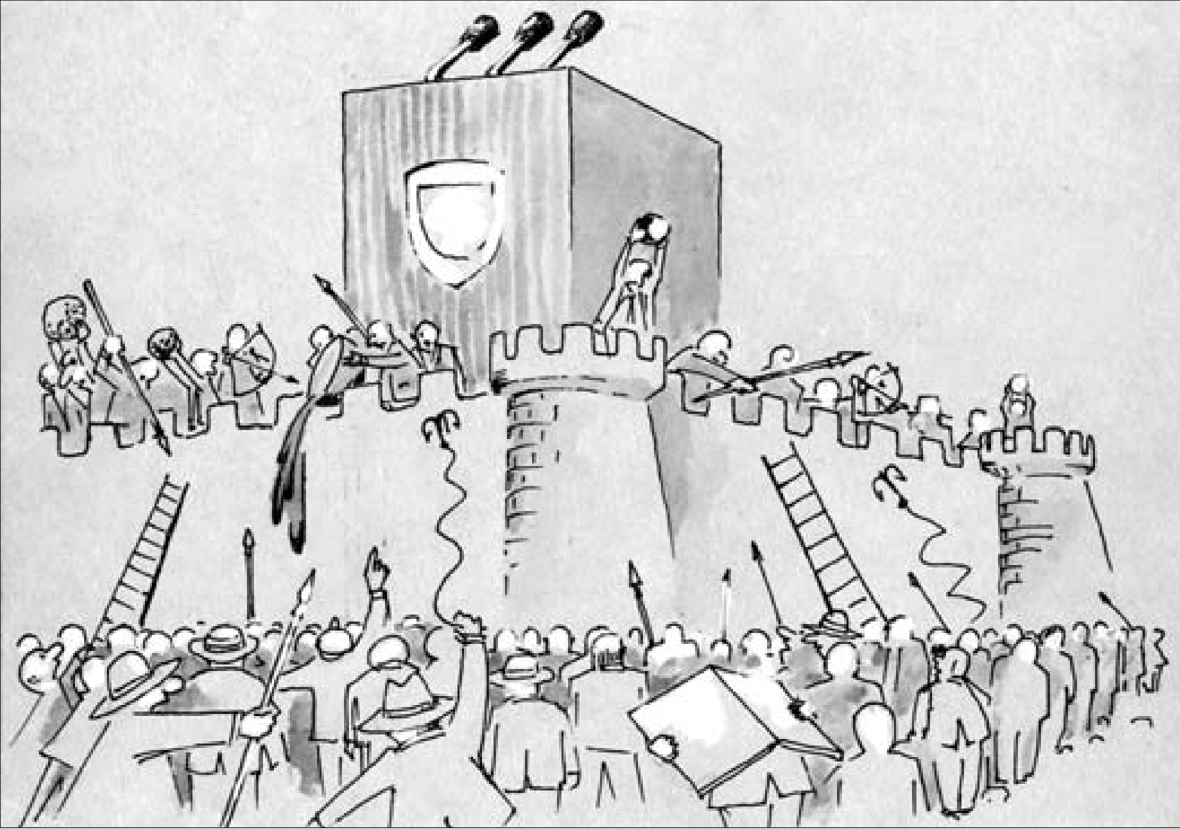
Правду почути важко. Але ще важче її сказати

Не встигла на різних інформаційних сайтах з'явитися заява хмельницьких журналістів, а вже наступного дня представників місцевих та загальнодержавних ЗМІ запросили на діалог стосовно проблем свободи слова до ОДА. В розмові брав участь керівник Головного управління з питань комунікації адміністрації Президента України Олег Кошелєв.

Чи всі пишуть так, як треба?

Формальним приводом для журналістської заяви стали події кількатижневої давності. Тоді на прес-конференції, присвяченій результатам виборів, голова ОДА Василь Ядуха, називаючи чинники, що вплинули на вибір подолян, не оминув і роль газет. Нічого в цьому дивного не було б, якби все обмежилось загальними висновками. Натомість голова ОДА доволі емоційно говорив, які публікації і видання йому особисто не сподобались, і було б краще, якби згадані журналісти з більшою симпатією ставились до влади, яку представляють регіонали.

Про те, що в будь-якої влади є свої «побажання» до журналістів, не варто й говорити. До речі, під час «круглого столу» мало хто із промовців оминув ті сторінки своєї біографії, де йшлося і про утиски, й про погрози, відверті чи приховані, й про різні конфлікти з представниками влади. Все це справді було. Але щоб під час прес-конференцій журналістам нагадували про їх місце — такого з компартійних часів не бувало.

Не дивно, що і слова, й тон очільника області викликали журналістський спротив. Спочатку про ту прес-конференцію переказували з уст в уста, а трохи згодом з'явилась заява «Наше слово буде вільним», яку підписали кілька десятків журналістів різних видань. Йшлось про те, що чиновнику будь-якого рангу неприпустимо «дозволяти собі випади в бік преси чи менторські повчання журналістів». Висловлено сподівання, що «представники чинної влади... усвідомлять свою відповідальність за утвердження демократії в Україні, яка без вільних, незалежних ЗМІ неможлива».

Почали за здоров'я, а кінчили за упокій

Нічого надто революційного чи антидержавного в заяві не було. Просто журналісти хотіли нагадати й цій владі, що вони прагнуть бути вільними й служити демократії. Мене вразило інше: з якою оперативністю влада відреагувала. Причому, як неодноразово наголосив Олег Кошелєв, вона, тобто влада, готова не просто вислухати претензії журналістів, а й усіляко сприяти їх вільній і незалежній діяльності. Тому й хоче провести зустріч у форматі діалогу, щоб обидві сторони почули й зрозуміли одна одну.

І все було б добре, якби діалог поступово не переріс мало не у сварливу базарну дискусію, де основним аргументом є «сам дурень». Причому в протистоянні опинились не представники ЗМІ та влади, а журналісти з... журналістами.

Спочатку «формат діалогу» звівся до абсолютно неприпустимих особистих образ колег. Потім почались, як на мою думку, не дуже доречні автобіографічні екскурси в минуле, в яких обов'язково наголошувалося на всіх стражданнях, пережитих за довгі роки роботи в журналістиці, але одночасно підкреслювалась лояльність та демократичність нинішньої влади. Затим страшні звинувачення посипались в бік вчорашніх очільників краю, мовляв, ось саме вони дозволяли собі ого-го які утиски ЗМІ, тож нинішні слова, сказані зопалу, навіть не варто брати до уваги...

На цьому тлі горді заяви про те, що журналісти хочуть бути вільними, безстрашними й незалежними, якось почали блякнути. А під кінець зустрічі вже якось само собою виходило, що не варто було й город городити із тією заявою.

Керівник управління запевнив, що Президент пильно стежитиме за тим, щоб ніхто не порушував права журналістів. А голова ОДА не тільки попросив пробачення за свої некоректні висновки й тон розмови, а й пообіцяв, що в області й найменшого натяку не буде на утиски прав і свобод представників преси та телебачення.

Одне слово, у несподіваного конфлікту мав би бути так само несподіваний щасливий кінець, де забуті всі образи й усе починається з чистого аркуша — пиши, говори, інформуй вільно і без страху.

Не знаю, наскільки в щирість таких запевнень повірила сама влада. До речі, заради об'єктивності варто зауважити, що важко пригадати випадки, коли навіть ті, хто вважав себе набагато більшими демократами й щирішими правдолюбцями, наважувався публічно попросити пробачення у журналістів. Та й про таку швидку реакцію на подію зі столиці раніше навряд чи хто міг сподіватись. Але що стосується самих журналістів, то далеко не всі повірили в райдужну перспективу свободи.

Від свободи зовнішньої до внутрішньої шлях ще не здолано

І річ не в тому, наскільки буде виконувати свої обіцянки влада. Навіть не сумніваюсь, що нинішній голова облдержадміністрації уже не дозволить собі жодного образливого чи оціночного слова на адресу журналіста. І привселюдних «накачок» — що і як треба писати — теж не буде. Але це зовсім не означає, що вже завтра всі журналісти писатимуть правду й тільки правду.

І проблема зовсім не у владі, а в тому, чи готові ми самі її говорити? Не хочу жодним чином принижувати чи ображати своїх колег, але де набратись вільного духу, скажімо, кореспонденту районки, де зарплатня далеко не завжди доходить до рівня навіть середньообласної? І як може наважитись критикувати владу журналіст, який точно знає, що за все життя йому не назбирати коштів на власне житло? А чи буде дошукуватись істини той, хто може поплатитись за це роботою і не має шансу знайти іншу?

Відповіді на ці запитання очевидні. Зрозуміло, що вони йдуть урозріз із благородними аксіомами, яких навчали нас ще на студентській лаві: журналіст повинен бути совістю суспільства. А найвищий професіоналізм — це не стільки вміння швидко роздобути інформацію (хоч саме до цього дуже часто зводиться сучасна журналістика), скільки загостренe почуття правди, честі й справедливості. Перед тими, хто справді працює за такими принципами, треба зняти капелюха. Але хіба судитимеш інших, хто так чи інакше поставлений у залежність від влади, а тому змушений шукати якщо не її відвертої підтримки, то хоча б найменшої ласки?

Пригадується, як кілька років тому в багатьох місцевих редакціях заговорили про те, як стати вільними від партійних чи владних покровителів, викреслити їх із списку засновників. Скільки ейфорії було від перспективи роздержавлення ЗМІ. Але свобода духу виявилась примарою, коли її не вдалося підкріпити економічно.

Сьогодні в щасливчиках ходять ті, хто свого часу якраз і не виривався із «державних тенет», бо комусь перепадають хоч невеликі, але гарантовані фінансові вливання, хтось втримується на плаву через сприяння у проведенні передплати, когось підтримує бізнес, лояльний до тієї ж влади...

Такому життю не позаздриш. Воно нагадує виживання. І що далі від столиці й обласних центрів, то воно важче. Ілюзія будь-якої свободи розвіюється, коли опиняєшся в редакціях районок. Дуже скромні зарплати, зведена до мінімуму кількість працівників, залишки колишніх редакційних автомобілів, вічні проблеми з боргами як не за друк, то за папір... Спробуй на такому грунті одержати паростки свободи й незалежності.

Мені можуть зауважити: треба робити цікаву газету, гострі телепрограми, розумні радіопередачі, й для них знайдеться споживач, товар буде проданий і настане редакційне фінансове благополуччя. Та біда в тім, що далеко не завжди знаходиться чесний покупець на чесний товар. Часто гроші лежать зовсім в інших гаманцях. І як втриматися від спокуси продати той товар, який хоче купити саме такий покупець?

☞ ВИСНОВОК

З точки зору теорії журналістики, немає нічого гіршого, ніж мир між владою та ЗМІ. І походить це з природи обох суспільних інституцій. Але з точки зору практики — все не так категорично. І тому єдиною гарантією свободи професійної діяльності залишається внутрішня свобода журналіста і його сміливість говорити правду. А це набагато важче, ніж обіцянки сміливо вислуховувати цю правду.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Хранитель чарівної «Софіївки»

ЮВІЛЕЇ

Коли перший зимовий місяць обережно ступає притихлими алеями засніженого парку — це неповторний час у «Софіївці». Тоді ніби легше дихається, думається і, звичайно ж, мріється.

Цей час особливий і для директора дендрологічного парку, почесного громадянина старовинної Умані Івана Семеновича Косенка. Адже 3 грудня він святкує свій день народження, а цього року — ще і ювілей, славне сімдесятиріччя.

Тридцять років тому Іван Косенко очолив колектив Національного дендропарку «Софіївка» НАН України. Це була важка весна 1980-го року. Через руйнівну повінь перлина садово-паркового мистецтва України зазнала великої шкоди. Знадобилось максимум зусиль та організаторського таланту новопризначеного директора, щоби залікувати рани красуні-«Софіївки». Відновити зруйновані ставки, греблі, рукотворні острівці, поповнити біологічне різноманіття парку.

Відтоді рік за роком наполегливо й вдумливо колектив наукового закладу працював над новим розквітом незрівняної «Софіївки». Невтомним натхненником і організатором цієї копіткої праці завжди був Іван Косенко. Відомий фахівець у галузі біології, дендрології, акліматизації рослин, він став досвідченим науковцем, педагогом, наставником. З-під його пера вийшло понад 200 наукових та науково-популярних робіт, присвячених «Софіївці», 19 монографій. Під умілим керівництвом доктора біологічних наук, професора, члена-кореспондента НАН України Івана Косенка сьогодні в національному дендропарку постійно здійснюється відновлення природних ландшафтів, архітектурних і гідротехнічних споруд, створюються і поповнюються найкращі колекції рослин Правобережної України. З метою збереження історичного ядра «Софіївки» у західній частині дендропарку створено практично новий парк площею 53 гектари, в якому зібрано основний колекційний фонд рідкісних і зникаючих рослин.

Особлива гордість заслуженого діяча культури України Івана Косенка — визнання неповторності національного дендропарку на міжнародному рівні. Авторитетна західноєвропейська організація «Європа Ностра» разом із Міжнародним інститутом замків віддала першість «Софіївці» одразу в трьох номінаціях. Самого хранителя і сучасного творця одного з кращих українських дендропарків нагороджено дипломом і пам'ятним знаком Центру захисту історичних ландшафтів Польщі. Чимало нагород за самовіддану працю має науковець і від української держави.

— Я щасливий, — щиро зізнається Іван Семенович, — що доля подарувала мені щастя працювати й творити у світі безмежної краси й гармонії. У зеленому, квітучому царстві завжди молодої, романтичної, прекрасної «Софіївки». Я про це мріяв у юності, і мої надії-сподівання здійснилися.

Вітаючи іменинника з ювілеєм, колектив національного дендропарку побажав Іванові Семеновичу довгих життєвих і творчих літ, невичерпної снаги і натхнення. Додамо від себе: його пристрасна і найбільша любов — «Софіївка», як завжди, допоможе, щоби ці щирі віншування неодмінно справдилися!

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: директор національного дендропарку «Софіївка» НАН України Іван Косенко.

Фото з архіву дендропарку.

Без політики — під олів'є

ПАРАДОКС

Цитата (подана мовою оригіналу) варта уваги: «...пока некоторые больные на голову голоморцы будут свички у викнах палыты та голодуваты на знак пошаны до померлых, мы собираемся нашей старой, дружной компанией и устраиваем пиршество — шашлык из свинины замочен мальчиковой половиной, они же занимаются напитками, девчоночья половина кудесничает на счет всяких оливье и пироженок с мороженками; будем вкусно есть, шутить и даже танцевать...»

Цими планами на 27 листопада — день скорботи за жертвами голодомору — поділилася на своєму блозі депутат Луганської міськради, редактор місцевої газети Наталя Максимець. Дивують не черевоугодницькі масштаби дружної компанії на тлі свічок пам'яті: дозвілля — інтимна справа кожного. Тим паче, що знімок пані, виставлений в інтернеті, переконує у її прихильності до замоченої свинини і всіляких «пироженок з мороженками». Вражає інше: підкреслено цинічна демонстрація святотатства не до нинішніх «голодоморців» (серед яких, нагадаю про всяк випадок, були, хоч і «без реклами», керівники держави), а до мільйонів людей, знищених голодом. Здається, вона межує з іншою, не тільки моральною вадою: принаймні цей запис наштовхує на підозру, що очевидні проблеми з головою в когось таки є, але не в тих, хто палитиме свічки...

Сама авторка цього запису в розмові з власкором «Голосу України» Аллою Антіповою вважає, що журналісти «роздули» її слова, хоча вищенаведена цитата і є продуктом її творчого натхнення — «по приколу». Товаришка Максимець після недавніх виборів занедужала, компанія зібралася приїхати до неї на дачу. Мова зайшла про голодомор (очевидно, шашлики ще доходили до кондиції. — **Авт.**) і про свічки. Голод тридцятих років депутат визнає, але проти театралізованих політичних заходів, які, переконана вона, йдуть «не від душі». Ось і відзначили по-своєму — від тієї душі, що нижче діафрагми: без політики, але з олів'є.

А взагалі дивовижні за логікою «приколи» в однодумців Наталі Максимець. Одна її старша за віком і мандатом соратниця наполягає на державному статусі «язика», бо її злочинно позбавляють права користуватися «руским». При цьому вона припускає, що в західних регіонах не всі розуміють чи знають російську мову, але це — «вже їхня проблема». Питається: чому ж тоді інтелектуально-принципова проГалина неуків в українській повинна ставати проблемою нашою — вседержавною? Схоже, в цьому силогізмі навіть під витвір «мальчикової половини» не розібратися...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Свідчення невинно убієнних

Нещодавно побачила світ книга кіровоградця Олександра Шарова «Щоденник репресованого краскома», присвячена пам'яті його земляків—жертв політичних репресій. В основі книги — щоденник Миколи Котовщука, кіровоградця, в майбутньому одного з командирів Червоної Армії, який він вів у 20-х роках минулого століття.

Автор книги — працівник міліції, а також педагог за освітою, вийшов далеко за межі змісту самого щоденника. Проведена дослідницька і пошукова робота дала змогу знайти особову справу Котовщука, фотографії, членів родини. Змістовна післямова, коментарі, газетні матеріали тієї пори значно розширюють наші уявлення про події майже сторічної давнини.

Трагічна доля Миколи Котовщука перегукується з тисячами тих, хто безневинно був убієнний за часів сталінського терору. Олександр Шаров окремо зупиняється на економічних причинах того, чому вільнодумні котовщуки з українських сіл були змушені прагнути потрапити до армійських лав. Цілком очевидно, що для багатьох українських юнаків служба в армії була єдиною можливістю вирватися з того закріпаченого стану, в який загнала радянська влада селян. При цьому автор оперує цифрами та фактами, які унаочнюють злочинну політику сталінського режиму, а сам щоденник Миколи Котовщука та його особова справа слугують просто ідеальним ілюстративним матеріалом для розуміння як побуту, так і суспільних відносин у період між 1923-м і 1941-м роками.

Олександр Шаров на підставі віднайденої особової справи Котовщука персоніфікує машину сталінських політичних репресій. Тобто називає імена і прізвища осіб, причетних до арешту краскома, а відтак, детально розглядає справжню причину переслідування майора-танкіста, який потрапив до рук НКВС у грудні 1941 року. Виявляється, принциповий майор Котовщук виступив проти нагородження уповноваженого особового відділу НКВС орденом за «хоробрість» під час проведення бойової операції. А в того співробітника НКВС був друг, який близько до серця прийняв таку позицію Котовщука, і потім на допитах підтвердив, що красном нібито проводив «контрреволюційні» розмови та сіяв «пораженческое настроение». А після війни став Головнокомандувачем Ракетними військами стратегічного призначення Збройних Сил СРСР. Без пафосу і будь-яких звинувачень Олександр Шаров дуже інтелігентно підводить читача до морального аспекту цієї ситуації. І стає зрозумілим, що подібних випадків і в мирний час, і в часи війни були десятки, сотні, тисячі...

Особова справа, що складається з протоколів допитів, прохань і вироку суду, дає уявлення про те, як ламали, але так до кінця й не змогли зламати, волю людини працівники НКВС. Про силу духу Миколи Котовщука свідчить і те, що він здійснив невдалу спробу втечі з-під арешту НКВС. На допиті, певно, що після катувань, майор прямо заявляє, що зважився на втечу «під враженням моральних і фізичних переживань, пов'язаних з арештом».

Рідкісна світлина фіксує обличчя курсантів Київської артилерійської школи. На груповому знімку Микола Котовщук стоїть біля майбутнього маршала СРСР Василя Чуйкова.

Також на цьому фото є майбутні маршали Семен Богданов і Михайло Катуков та генерал армії Іван Черняховський... У передмові Олександр Шаров зізнається, що в нього були думки дати своїй книжці назву «Маршал, який не відбувся». Видання рекомендоване до друку Вченою радою історичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, розраховане на викладачів і студентів, науковців, працівників і слухачів військових навчальних закладів та всіх, хто цікавиться історією України.

Антон ЗАГРЕБА.

СПОРТ

Весняна «мелодія» харків'ян...

Футбол. Ліга Європи. Груповий раунд. 5-й тур. 1 грудня.

Група I. «Сампдорія» (Італія, Генуя) — ПСВ (Нідерланди, Ейндховен). 1:2.

«Металіст» (Україна, Харків) — «Дебрецен» (Угорщина). 2:1.

Голи: Цвіткович, 48, Боді, 52 (у власні ворота), Олійник, 88.

«Металіст»: Старцев, Пшеничних, Папа Гуйє, Обрадович, Вільягра, Бордіян (Лисенко, 46, Шелаєв, 90+4), Валяєв, Едмар, Шав'єр, Олійник, Девич (Воробей, 73). **Тренер** — Мирон Маркевич.

«Дебрецен»: Малинаускас, Бернат, Шимак, Міdiноскі, Лашко, Варга, Кіш, Боді (Мбенгоно, 55), Шакай (Рамос, 81), Цвіткович, Кабат (Кулібалі, 64). **Тренер** — Ондреш Герцег.

Рефері — Даніель Стальгаммар (Швеція).

Харків. Стадіон «Металіст». 30 200 глядачів. Мінус 10 градусів.

	В	Н	П	М	О
1. ПСВ	4	1	0	10-3	13
2. «Металіст»	3	1	1	9-4	10
3. «Сампдорія»	1	2	2	4-5	5
4. «Дебрецен»	0	0	5	2-13	0

Харків'яни, звичайно, молодці, бо виконали поставлене завдання успішно. Вони достроково здобули право навесні продовжити участь у турнірі вже на етапі плей-оф. Хоча поєдинок проти «Дебрецена» складався для них важко. Це був зовсім інший сценарій — кардинально відмінний від того, що був під час першої зустрічі цих команд в Угорщині. Нагадаємо, тоді український клуб буквально розтрощив господарів — 5:0!

У Харкові «Металісту» довелося відігруватися, бо гості одразу після перерви відкрили рахунок. Зрозуміло, такий перебіг подій зіпсував настрій харків'янам. Але, до їхньої честі, вони не знітилися, не опустили руки. Либонь, дуже вже хотіли вдома вирішити питання з виходом у весняний цикл. Але, як це часто трапляється, коли дуже хочеш, не завжди все виходить.

Отже, період розпачу і смутку тривав зовсім недовго. Підопічні Маркевича стрепенулися й пішли вперед з подвоєними силами. І цей порив невдовзі приніс успіх. Після розіграшу м'яч потрапив до Дениса Олійника, котрий лівою пробив у дальній кут, але влучив у стійку. Та цього разу спортивне щастя всміхнулося «Металісту» — відскок прийшовся прямісінько в ногу Адаму Боді. І рахунок став нічийний.

І надалі харківські футболісти багато атакували і, головне, вірили в успіх. Він прийшов до них за дві хвилини до завершення основного часу. Активний, постійно заряджений на боротьбу Олійник, підібравши м'яч на лівому фланзі, обіграв оборонця і з гострого кута несподівано пробив у ближній кут — 2:1. Перемога!

— Ми мали певні кадрові проблеми, плюс погані погодні умови, — сказав журналістам **Мирон Маркевич.** — Тому радий, що ми дотиснули суперника, котрому програвали по ходу зустрічі. Вдячний хлопцям, що виявили характер у таких важких погодних умовах, і я радий, що ми пробилися далі.

— З яким завданням ваші підопічні дітимуть у завершальному матчі у групі в Ейндховені проти ПСВ?

— Якщо виходиш на поле, потрібно вигравати. Але на всі запитання відповідь дасть лише гра. Звичайно, на чудовому стадіоні і з хорошою командою нам буде приємно змагатися. От тільки варто підготуватися належним чином.

— Розкажіть хоч трохи про ваші плани під час зимової паузи?

— Після матчу в Нідерландах — відпочинок. 18 січня летимо до Еміратів і перебуватимемо там протягом двох тижнів. Пізніше прилетимо на кілька днів додому. Тоді буде жеребкування, і ми дізнаємося суперника в плей-оф.. Якщо матч буде в Харкові — прилетимо з Туреччини (другий збір плануємо провести там) в Україну. В іншому разі (поєдинок відбудеться на виїзді) полетимо з Туреччини прямо туди. Одне слово, все залежатиме від жеребкування.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Міністерство охорони здоров'я Єгипту підтвердило, що від укусів акули на місцевому курорті Шарм–ель–Шейх постраждав громадянин України. Проте які саме травми він дістав, не уточнюється. Відомо, що серед постраждалих — також дві громадянки Росії, вони перебувають у місцевій лікарні

Президент США Барак ОБАМА запропонував скасувати індексування зарплат для двох мільйонів державних чиновників країни на 2011 та 2012 роки, пояснивши, що це дасть змогу поповнити бюджет, спустошений через фінансову кризу, *повідомляє Lenta.ru*

ДУМКА

«Потопаючий саміт» не виправдав надій

У столиці Казахстану завершився саміт ОБСЄ. Його учасниками були 56 глав держав та урядів, а також представники десятків міжнародних організацій, у тому числі ООН, ЄС, НАТО, Ради Європи, СНД, ОДКБ. Однак похвалитися учасникам особливо нема чим. Жодних доленосних документів в Астані не підписано. Європейський світ залишився колишнім — непередбачуваним, тривожним, розділеним.

Організація з безпеки і співробітництва у Європі (ОБСЄ) знаменита тим, що в 1975 році у Фінляндії були підписані відомі «Гельсінські угоди», які ще раз закріпили європейський статус-кво й особливо післявоєнний принцип непорушності кордонів у Європі. Але в останнє десятиліття на континенті відбулися війни, розвалилися СРСР і світова система соціалізму, на карті з'явилося багато нових, суверенних держав. Особливу тривогу у європейських політиків викликали події в колишній Югославії, Грузії, Азербайджані, Вірменії. Де в результаті втручання зовнішніх сил узяв гору сепаратизм, що підірвав цілісність держав і принцип «непорушності кордонів» у міжнародному праві перестав працювати.

Президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв, хазяїн саміту в Астані, щиро сподівався на те, що світові лідери зможуть сформулювати бодай принципи міждержавних відносин, за якими можна буде обговорити й у перспективі ухвалити нові правила європейського співжиття, підписати політичну Декларацію за підсумками саміту. Однак цього не сталося. Схоже, дипломати тільки й займалися тим, що стежили, щоб, не дай Боже, де-небудь у кулуарах не зустрілися Дмитро Медведєв і Михайло Саакашвілі, щоб наодинці не залишилися президенти Вірменії та Азербайджану.

Президент РФ Дмитро Медведєв взагалі побув на саміті три години. За словами прес-служби, «розчарувався в саміті», а насправді не бажав вступати в діалоги з приводу визнання Кремлем суверенітету Абхазії і Південної Осетії. По суті, «принцип непорушності кордонів» і став головною перешкодою, що не дасть змоги ОБСЄ залишатися ефективною міжнародною організацією. Російські газети називають й іншу причину демаршу російського президента. Зірвалася «угода» — домовленість про те, що США допоможуть «позбавити влади в Грузії президента цієї країни Михайла Саакашвілі, а Росія натомість відмовиться від визнання незалежності Абхазії і Південної Осетії. Не таємниця, що Росія ще з 2008 року просуває свій проект договору про євробезпеку. Але із зрозумілих причин європейські столиці не підтримують прагнення Москви визначати принципи взаємин між державами Європи. Поки існує ОБСЄ, московські європейські ініціативи нікому в Європі не цікаві. ОБСЄ, крім усього іншого, — це реальна міжнародна бюрократична організація, якій під силу хоча б посадити політиків за «круглий стіл».

Офіційний Київ незмінно підтримує післявоєнний принцип міжнародного права про непорушність кордонів. Адже в Україні не забули численні політичні заяви російських політиків, які ставили під сумнів цілісність української держави, а часом і відкриті заклики, дії, що становлять загрози для територіальної цілісності України.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Європа під снігом

ПОХАТОК НА 1-Й СТОР.

На лінію вчора не вийшов кожен другий поїзд «Євростар», що курсує між Парижем і Лондоном. Відмінили половину потягів із Брюсселя до британської столиці. Негода стала причиною скасування десятків рейсів в аеропортах Великобританії, Франції, Німеччини, Австрії, Чехії.

Снігопади й мороз спричинили тисячі аварій на дорогах Німеччини й хаос на автострадах Франції. У деяких районах заборонено рух вантажного транспорту. На траси й вулиці виведено всю очисну техніку, але тонни снігу, оформлені в метрові кучугури, подолати непросто.

У багатьох європейських містах погано ходить і громадський транспорт, тому чимало людей спізнюється, а то й зовсім не виходить на роботу. Крім того, у Франції населення попросили не вмикати електроприлади з великим рівнем споживання від 18-ї до 20-ї години.

Прогнози синоптиків не додають оптимізму: морозна погода, рапортують вони, протримається в Європі до кінця тижня, однак снігопад уже сьогодні почне слабшати. Втім, розслаблюватися не слід. Одразу після холодів на регіон чекає нова напасть — циклон «Катаріна», який уже приніс на Балкани зливи. Найближчим часом і решті Європі загрожують великі повені.

У той час, поки більшість європейців щуляться від холоду, греки насолоджуються справжньою літньою погодою. Теплий атмосферний фронт прийшов у Грецію з Північної Африки і, як вважають фахівці, затримається тут до Різдва. В Афінах стовпчик термометра показує плюс 25(!).

За повідомленнями міжнародних інформагентств.

ФОТОФАКТ

Цікавинка американської різдвяної ялинки — екологічність

На нью-йоркській площі Рокфеллер-центру засяяла святковими вогнями головна ялинка США. Цього року організатори, особливо стурбовані питаннями екології, прикрасили її 8-кілометровою гірляндою з 30 тисяч енергозберігаючих лампочок, кожна з яких споживає на 33% менше енергії, ніж звичайна такого само розміру. Верхівку дерева прикрасила розкішна кришталева зірка, діаметр якої — майже 3 метри. Цей витвір ювелірного мистецтва спеціально для головної ялинки країни створили майстри компанії «Сваровскі». Вага зірки — 250 кілограмів, вона складається з 25 тисяч кристалів і 2,5 тисячі кришталевих пластин.

Фото Сіньхуа\Укрінформ.

Сеул готується до нових військових навчань

У Жовтому морі завершилися спільні військові навчання США й Південної Кореї. За словами південнокорейського командування, вони продемонстрували рішучість дати тверду відсіч у разі нового нападу з боку Північної Кореї.

Чергові спільні навчання планується провести в грудні або січні. Тим часом саме фактом проведення маневрів у спірних водах Жовтого моря Пхеньян пояснив свій обстріл південнокорейської території.

Ці навчання розкритикував і Китай — впливовий союзник КНДР. У середу в Пекіні відбулася зустріч між головами парламентів Китаю й Південної Кореї. Пекін закликає відновити переговори з корейської проблеми, так і не висловивши однозначного осуду щодо обстрілу південнокорейського острова Йонпхендо. А на острові в середу провели акцію протесту ветерани Корейської війни. Вони вимагали від уряду Південної Кореї виявити твердість і не допустити нових нападів з боку північного сусіда.

Сеул і Вашингтон вважають, що переговори з корейської проблеми можуть початися лише після того, як Пхеньян продемонструє щире бажання почати процес ядерного роззброєння, **повідомляє «Євроньюз».**

Молдова не збирається об'єднуватися з сусідкою

Прем'єр–міністр Молдови Володимир Філат розкритикував заяву президента Румунії Траяна Бесеску про можливе об'єднання двох країн у найближчі 25 років, повідомляє УНІАН.

Володимир ФІЛАТ (на знімку) заявив журналістам у Кишиневі, що Молдова — незалежна і суверенна держава і надалі буде «абсолютно незалежною». За словами прем'єра, це означає, що Молдова стане сильною країною з розвиненою економікою і соціальною сферою, державою — частиною європейської сім`ї, і набагато раніше, ніж за 25 років.

Напередодні Траян Бесеску в інтерв'ю місцевим ЗМІ заявив, що Молдова може ввійти до складу Румунії в найближчі 25 років, причому зазначив, що кордон Європейського Союзу проходитиме по Дністру (тобто без Придністров'я). За словами Траяна Бесеску, такі перетворення в регіоні стимулюватимуть і інші країни, зокрема Україну, до вступу в Євросоюз.

Польща підтримує скасування візового режиму

Польща зацікавлена в запровадженні для України безвізового режиму з іншими країнами–членами ЄС, наголосив маршалек Сенату Республіки Польща Богдан Борусевич під час перебування у Вінницькій області. «Ми й надалі будемо підтримувати вас на шляху євроінтеграції, зокрема, під час головування Польщі в ЄС у другій половині 2011 року.

Віримо, що спільна участь у проведенні чемпіонату з футболу Євро-2012 ще більше зміцнить відносини між нашими країнами», — сказав Богдан Борусевич.

Більш як п'ятдесят років Вінниччина підтримує економічні й культурні зв'язки із Свєнтокшиським воєводством Польщі. Торік у місті над Південним Бугом відкрито Генеральне консульство Польщі. Нинішньої осені запроваджено регулярне авіасполучення між Вінницею і Лодзем. Проте найкращим зразком співпраці на рівні народної дипломатії пан Борусевич назвав співробітництво між гмінами його країни і територіальними громадами Вінниччини. 180 територіальних громад регіону мають угоди з такою ж кількістю польських гмін (приблизний аналог наших сільрад).

Голова офіційної польської делегації пан Борусевич під час зустрічі з головою Вінницької облради Сергієм Татусяком та міським головою Вінниці Володимиром Гройсманом висловив вдячність за збереження в регіоні пам'яті про минуле польської держави — відкриття у місті пам'ятного знака Юзефу Пілсудському. Польські сенатори також зустрілися з представниками місцевих полонійних організацій.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

На знімку: делегація польських сенаторів на чолі з Богданом Борусевичем (у центрі) відвідала заповідник «Биківнянські могили», що під Києвом.

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

На лінію вчора не вийшов кожен другий поїзд «Євростар», що курсує між Парижем і Лондоном

А якщо ні садочка, ні школи?

ЗА ПАРТОЮ П'ЯТИРІЧНІ

Керівник держави поставив перед освітянами нелегке завдання: надати кожній дитині місце в дитсадку і організувати для п'ятирічних дошкільну освіту.

Про те, як у регіонах реалізують передвиборну програму Президента Віктора Януковича, ми розповідатимемо в рубриці «За партою п'ятирічні».

Її відкриває начальник управління освіти і науки Запорізької обласної держадміністрації Олександр Вєрозубов ***(на знімку).***

— Наша мета — максимальне нарощення потужностей дошкільної мережі, поліпшення умов для вихованців.

Упродовж лише минулого навчального року відновлено роботу дев'яти дошкільних закладів. Додатково організовано 53 групи (40 — місто, 13 — село) у функціонуючих закладах; а також 56 груп у школах сіл, де немає дитсадків.

ТІЛЬКИ ЦИФРИ

Із 525 закладів, внесених до державного реєстру, функціонують 468 (89,4,%), в яких виховується 50,2 тис. дітей 1—6 років, або 65% їх загальної кількості (в Україні — 57%). Контингент вихованців за рік зріс на 846 малят (2%).

Розвивається варіативність дошкільної освіти і за змістом, і за формами. Маємо 325 закладів загального розвитку, 87 навчально-виховних комплексів, два центри розвитку дитини, сім спеціальних, шість санаторних та 98 комбінованих дошкільних закладів з групами компенсуючого типу.

За останні три роки відновлено функціонування 45 із 115 раніше закритих ДНЗ й передано до комунальної власності територіальних громад 17.

Досвід свідчить: проблема однаково успішно може бути вирішена і в місті, і в селі.

Знаю, це питання для сільської місцевості у соціально-економічному плані дуже непросте, тому звернувся до керівників освіти цих регіонів з проханням спільно з місцевими органами влади, сільськими громадами знайти вихід із скрутного становища.

Якщо брати загалом відсоток охоплення дітей всіма формами дошкільної освіти (а це, окрім садочків, групи підготовки до школи, соціально-педагогічний патронат, курсові форми дошкільної підготовки, групи короткотривалого перебування, консультаційні пункти тощо), він по області становить 77% (78% — у міських поселеннях, 48% — у сільських) (в Україні — 65,8%).

По області чекають влаштування у ДНЗ до п'яти тисяч дітей дошкільного віку. Найбільше соціальне напруження у Бердянську (725 чол.), Мелітополі (634 чол.), Мелітопольському районі (425 чол.), в обласному центрі (424 чол.).

Міністерство освіти і науки роз'яснює: внесення змін до законодавства не означає, що п'ятирічні діти повинні сісти за парти, як першокласники, щоб уміти писати й читати. Основна мета — створення для них рівних стартових умов для навчання в школі, використовуючи різні види ігрової, розвивальної діяльності, організації відповідного спілкування і лише у притаманних дошкільному навчальному закладу формах. При цьому батьки можуть обирати: дошкільні заклади чи групи короткотривалого перебування, групи при школах чи соціально-педагогічний патронат тощо.

У нашій області на сьогодні задіяно всіма формами дошкільної освіти 95% дітей 5-річного віку. Проте, скажімо, у Новомиколаївському та Кам'янсько-Дніпровському районах дошкіллям охоплено 48% та 58% відповідно.

Наше завдання з урахуванням матеріально-технічної бази в кожному районі, місті залучити в різних прийнятних формах усіх п'ятирічних.

Власне, ця робота успішно триває. Наприклад, у Запоріжжі відкрито групи короткотривалого перебування (4-годинні, без харчування) при школах. Цим же шляхом пішли у Бердянську і Мелітополі. У Куйбишевському, Мелітопольському, Пологівському та Приморському районах є можливості додаткового прийому до функціонуючих садочків.

Очевидно, найбільшою проблемою залишатиметься освіта дошкільнят, які живуть у селах, де немає ні садочка, ні школи.

Водночас зазначу, що давно слід уточнити освітню політику стосовно дошкільної ланки. Це, до речі, детально обговорювалося на Всеукраїнському з'їзді педагогічних працівників системи дошкільної освіти. Гадаю, спільними зусиллями гостроту проблеми буде знято найближчим часом.

Фото з архіву «Голосу України».

ДО УВАГИ МІНІСТРА

Змінювати треба концепцію

Коли ми поцікавилися в Міністерстві освіти й науки АРК результатами зовнішнього незалежного оцінювання з української мови та літератури цього року, одержали приголомшливу відповідь: 27-ме місце в країні!

У чому причина? На нашу думку, у неправильному концептуальному підході.

На Прикарпатті чи на Волині вчаться діти, які з народження спілкуються українською. Вона лунає вдома, на вулиці, в установах. Її використовують ЗМІ. Перед школою стоїть завдання розширити словниковий запас, познайомити з багатством літератури, навчити граматики...

На півострові ситуація протилежна: більшість кримчан думають і говорять російською мовою.

Проте прогрес є. Багато слів, що вважалися «словниковими», тобто їх доводилося заучувати як зовсім нові, дітям відомі.

Позитивну роль відіграють мультфільми українською мовою. Знайомий десятикласник зазначив, що вони набагато «розумніші й смішніші», ніж на російській через тонку гру слів.

Батьки та й самі учні чекають більшого від школи. На їхню думку, вона недостатньо допомагає у вивченні державної мови. Фактично її вивчають як іноземну.

Факт

Сьогодні в автономії функціонує сім шкіл з українською мовою навчання, 171 ЗОШ з двома (російською та українською), одна — з українською та кримськотатарською мовами, 38 — з російською, українською, кримськотатарською. Загалом українською мовою у республіці навчається 13228 учнів (7,8 відсотка від загальної кількості).

Елементарний здоровий глузд і досвід багаторічного директорства одного з авторів підказує: у Криму має бути мінімум три навчальні програми.

Одна — для одинадцятирічок з українською мовою навчання. Інша — для російськомовних шкіл. У цих програмах потрібно істотно збільшити кількість годин на аудіювання, тобто читання й слухання творів українською мовою, дати більше часу на діалоги й переклад.

Третя програма — проміжна.

Складається враження, що нинішня шкільна програма розрахована не на дитину, а на фахівця з філології гуманітарного ВНЗ. Вона перевантажена зовсім непотрібними термінами, премудростями, які не потрібні ні волинським, ні тим паче кримським школярам.

Ще складніша ситуація з вивченням літератури. Чудово, що в наших бібліотеках є твори Тараса Шевченка, Лесі Українки, Івана Франка. Водночас авторів, яких не видавали в минулі роки, але вони стали затребувані сьогодні, дітям півострова практично невідомі. Але вони згадуються в тестах ЗНО.

Схоже, організатори освіти бачать вихід винятково у відкритті в Криму шкіл з українською мовою навчання. Вважаємо, це однобоке розв'язання проблеми. Потрібно, окрім кількості, думати про якість.

...Один з авторів зустрівся з директором української школи-гімназії в Сімферополі Наталею Руденко та мамою гімназиста Наталею Ковтанюк. Вони єдині в одному — в АРК недостатньо уваги приділяють українській мові. Особливо у російськомовних ЗОШ. Чиновники всіх рівнів повинні зрозуміти, що майбутнє — за українськими школами.

Якщо не буде розпочато концептуальні зміни у вивченні української мови, кримчанам не піднятися з 27-го місця...

Георгій ВЕРВЕС,
Володимир ПОЛЯКОВ,
кандидат історичних наук.

Крим.

На знімку: українська гімназія в Сімферополі.

Фото Георгія ВЕРВЕСА.

Сувеніри від Дашицької

СВІТЛИМ РЯДКОМ

— Ідеш на «Штурм»? Кажуть, у них оновлений репертуар.

Двічі запрошувати на концерт вокально-інструментального ансамблю Уманського гуманітарно-педагогічного коледжу імені Т. Шевченка не доводиться. Популярність групи давно переступила поріг навчального закладу.

...Уперше шестеро обдарованих студентів зібралися чотири роки тому. Спробували — вийшло. Інакше й бути не могло, кажуть сьогодні учні. Адже з першого дня їх наставниця — Любов Дашицька *(на знімку)*, відома в регіоні, країні й за кордоном музичний керівник. Щоправда, до Туреччини, Іспанії, Франції, Польщі та інших країн Любов Іванівна їздила на чолі іншого вузівського колективу.

«Український сувенір» — так називається цей народний самодіяльний ансамбль народних інструментів *(на знімку)*.

Дашицька змолоду грає на гітарі, фортепіано, баяні, домрі. Її колеги теж не ликом шиті — чудово опанували декілька інструментів. Наприклад, Юрій Пономарьов — мінімум з шістьма на ти.

Вони вдвох, до слова, і були ініціаторами створення 1978-го «Українського сувеніра». Педагоги Тетяна Сивак, Людмила Кремешна і Олександр Лупанов також стояли біля витоків створення чудового колективу. В 1988 році йому присвоїли звання народного, яке музиканти гідно підтверджують раз на п'ять років.

— Спочатку в нашому репертуарі була українська класика, — згадує Любов Іванівна. — Ансамбль розростався. Але кістяк залишався незмінним. Сьогодні в ньому п'ятнадцять майстрів інструментальної музики, усі з коледжу.

«Український сувенір» може дати багатогодинний концерт, виконуючи народні, сучасні та власні твори. Автори останніх — Юрій Пономарьов і Михайло Хекало, самобутні композитори.

Тридцять років тому ансамбль радував чудовим виконанням тільки своїх колег і підопічних. Потім їх дедалі частіше почали запрошувати в міський Будинок культури, потім у Черкаси й столицю. Тепер про них згадують, коли треба представляти українське народне мистецтво за кордоном. У підсумку — два-три концерти на місяць стали звичним явищем. Не лише на свята, а й під час відвідування Умані заморськими гостями.

— Працюємо на чистому ентузіазмі, який, втім, компенсується повагою до колективу й любов'ю до нашої творчості, — зазначає Любов Дашицька.

Навчальний заклад у прямому значенні одягає, взуває й забезпечує «зброєю» (баян, альт, балалайка, кобза, гітара, домра тощо) своїх артистів. Ну, а міська влада взяла на себе фінансування турів знаменитого ансамблю.

Як вдається викладачеві коледжу керувати двома творчими колективами?

— Коли любиш свою професію, дітей і колег, з якими працюєш — усе вийде, — каже Любов Іванівна.

Її ставлення до справи й людей віддається сторицею. Не лише в коледжі, і не тільки в Умані про неї говорять з особливим піететом. Як за всіх часів говорили про Вчителя.

Іван ІЛЛЯШ.

Умань
Черкаської області.

Фото з архіву «Голосу України».

ДО ДОШКИ!

Без фахівця не буде гармонії та здоров'я

Сьогодні основними проблемами в системі фізичного виховання школярів залишається низький рівень оздоровчої рухової активності, відсутність традицій здорового способу життя та дозвілля тощо.

У гімназії № 318 «Міленіум» відбулася Всеукраїнська нарада-семінар на тему «Комплексне використання засобів фізичного виховання для створення моделі школи гармонії, інтелекту та здоров'я».

Учасники ознайомилися з досвідом фізкультурно-оздоровчої роботи та з використанням інноваційних педагогічних технологій.

Під час спілкування вони висловили стурбованість тим, що майже у всіх загальноосвітніх навчальних закладах застаріла матеріальна база, низький професійний рівень фахівців, фінансування у сфері фізичної культури залишається за залишковим принципом.

Крім того, знижується рухова активність дітей. За результатами перевірок процесу фізичного виховання в ЗОШ — 50 відсотків учителів не дотримуються структури уроку, половина з них не проводять розминки та заключної частини тощо.

Після активного обговорення проблеми учасники наради прийняли рішення порушити питання щодо поліпшення матеріально-технічної бази шкіл, скоординувати кількість видів спорту спартакіади ЗНЗ, сприяти розробці цільової програми «Спортивний зал».

Запропоновано також спільно з Міністерством у справах сім'ї, молоді та спорту створити координаційну раду з питань фізичного виховання, фізкультурно-оздоровчої та спортивно-масової роботи в ЗОШ.

На думку освітян, слід внести істотні корективи до Положення про огляд-конкурс на кращий стан фізичного виховання в навчальних закладах; переробити Положення про проведення фізкультурно-патріотичного фестивалю школярів «Козацький гарт», відкремивши спортивні змагання від історичного конкурсу тощо.

ПІЛЬГИ В ДІЇ

Шикуйся в чергу, якої... нема

Маємо в країні постанову Верховної Ради про статус ветеранів, згідно з якою інваліди війни мали б отримувати одну путівку на курорт на два роки. Тож вирішив і я звернутися по належну мені путівку у відділ соцзахисту. Там мені пояснили, що я не стою в черзі.

Яка черга, питаю, я ж не отримував жодної путівки на курорт, та й по компенсацію не звертався. Якщо я хочу отримати компенсацію, пояснюють мені чиновники, то мав би піти спершу в лікарню і принести звідти довідку. І лише через 2,5 року мені дадуть компенсацію за путівку.

Думав, що це мене навмисно вводять в оману, мізки мені компостують. Йду до начальника установи. Відповідь була приблизно така: треба було 2 роки тому написати заяву на отримання компенсації. Якщо до кінця 2010 року напишу заяву, то компенсацію отримаю в 2012-му. Виходить, я залишаюся і без путівки, і без компенсації...

Таке от ставлення до ветеранів. У нашій сільраді колись було 80 інвалідів і учасників бойових дій. Тепер нас лишилося двоє — я і мій товариш. Він також нічого не отримував. То де наші путівки?

Шановна редакціє! Я — ваш передплатник. Гадаю, що вашу газету читають і Президент України, і наш уряд. Хотів би, щоб вони знали, як реалізовуються права інвалідів та ветеранів у державі, за яку вони відповідають перед народом.

З повагою,
А. ДЕЙНЕКО,
інвалід війни II групи.

СЛУШНА ДУМКА

Лічильники-контролери

Шановна редакціє «Голосу України»! Доведіть до відома нашого уряду і депутатів, що в Азербайджані запроваджені лічильники, які не працюють, якщо вони не поповнені грошима.

Про такий цікавий факт я дізналася від своєї сестри, яка там проживає. «Я бачу, що закінчуються гроші, поповнюю кошти на лічильнику на день чи на місяць, залежно від того, які в мене потреби й матеріальні можливості», — розповіла вона мені. І ніхто в Азербайджані не контролює споживачів, вони самі справно платять за послуги, до того ж — наперед. Тому й боргів за житлово-комунальні блага у них нема. Може, й нам варто перейняти цей досвід?

К. ІВАНОВА.
Донецьк.

Чому мама не пускала у колгосп

ТАКЕ ЖИТТЯ СЕЛЯНСЬКЕ

Передплачую газету «Голос України» з початку її виходу, поважаю за справедливість та шанобливе ставлення до людей. Сподіваюся, і до моєї історії поставитеся з розумінням.

Родом я з невеликого села Підлісся Броварського району, що на Київщині. Село колись підпорядковувалося то Гоголівській, то Жердівській сільраді. Відколи себе пам'ятаю, жила з матір'ю, бабусею та двома старшими сестрами. Батько помер у 1930 році. Жили бідно, хоча мати тяжко працювала в колгоспі дояркою, одержуючи за трудодні мізерну плату зерном, якого ледь вистачало до нового року.

Пам'ятаю, що жодному селянину пенсію не платили аж до 1968 року. Проте дехто з людей старшого віку називав нас куркульськими дітьми, і я від бабусі по матері дізналася, що розкуркуленим у родині був батьків батько — Войтенко Онисій. Ні його, ні свою бабусю я не застала живими. Вони доживали віку у старших дочок у Гоголеві, а молодші сини — Олексій та Іван — жили в Підліссі. Бабуся казала, що Касяни були за походженням з козаків, а Войтенки — з казенних селян, мабуть, з тих, що викупилися із кріпацтва. Дуже хотілося б дізнатися, чи це так?

Село наше виникло десь на початку 900-х років, а до того часу там був ліс, і гоголівці називали його просто «Гаї», та і сам Гоголів довго називали Оглевом. За спогадами моєї бабусі, ліс держава віддавала небагатьом селянам з Гоголева, наділивши їм по 20 десятин землі, для утворення нового села. Я собі так подумала: чи не була це Столипінська реформа, про яку чула з історії?

Гоголівці поступово переселялися на нові землі, і згодом з'явилося село Підлісся, в якому до війни налічувалося до 120 дворів, була початкова школа та передовий колгосп. Та моя мати — єдина дочка в заможній родині — до школи не ходила, бо треба було «гусей пасти». Мабуть, від грамотного чоловіка вона навчилася читати по складах. А за мету свого життя поставила: не допустити дочок до майже безоплатної праці в колгоспі!

Ми були здібними до навчання і після школи старша сестра закінчила Київське торговельне училище, дві молодші — педучилище. Мати померла на початку 1946 року, але ми не залишили стаціонарне навчання. Бабуся вела домашнє господарство, а ми у вихідні обробляли город, влітку продавали зі свого саду яблука та груші, заготовляли сіно для корови та дрова на зиму. Так і вчилися. Потім сестра вчителювала у Підліссі, а я — в Закарпатті, де згодом закінчила заочно Ужгородський університет.

Гадаю, що вивести нас у люди матері допомагало те, що в Гоголеві жили два двоюрідні брати — вчителі з вищою довоєнною освітою — Іван та Павло Касяни. Павло був завучем Гоголівської школи і, коли почалася війна, його залишили вдома для організації партизанської боротьби. Якийсь нелюд видав фашистам патріотів — їх повісили на залізничній станції в Бобрику. Серед них був і Павло Касян...

Дуже сподіваюся, що ні село, ні школа не забули цей партизанський подвиг. Я — точно пам'ятаю...

З пошаною,
Надія ВОЙТЕНКО.
Малі Сорочинці
Миргородського району
Полтавської області.

ФОТО З КОНВЕРТА

На згадку про осінь.

Фото Сергія КАСІМОВА.

Первомайськ
Миколаївської області.

ПРОПОНУЮ

Реформи почати з депутатів

Я думаю, що час уже через референдум зняти з депутатів недоторканність і скоротити їхню зарплату удвічі. Більшого вони не заслуговують. І кількість народних обранців потрібно скоротити до двохсот. Однаково їх у сесійній залі більше ніколи й не буває.

Повірте, дуже хочеться бачити злагоджену роботу парламенту, адже від цього залежить добробут наших людей. Хочеться побачити Україну багатою, стабільною, адже в нас для цього є все: родючі землі, ліси, річки...

М. КАЛЬНИЧЕНКО.
Севастополь.

Давайте жити у злагоді. Заради дітей і онуків

ПОГЛЯД ВЕТЕРАНА

Здрастуйте, шановна редколегія газети!

Ми, ветерани Великої Вітчизняної війни, ветерани праці й діти війни міста Конотопа, просимо вас: будьте ласкаві, надрукуйте, будь ласка, наш лист без скорочень.

Це — крик нашої душі, що болить за долі наших дітей, онуків і правнуків, які живуть у країні, де нескінченні протистояння, де закликають їх виходити на мітинги, протестувати. Затуманюють голови, маніпулюють їхньою свідомістю. Не дай Боже, зіткнень, погромів і пролиття крові. Усі, хто провокують, будуть осторонь, а народ постраждає.

Дуже сподіваємося, що наш лист допоможе протверезити провокаторів, зупинить, змусить подумати кожного — чи виходити на майдани з протестами.

Ми у своєму житті багато чого пережили: і війну, і голод, і розруху. Ми не хочемо, щоб молодше покоління в мирний час пережило подібні страхи, схожі страждання. Не хочемо, щоб лилася кров, було горе в родинах тільки через амбіції окремих осіб.

Є й повинні бути в історії кожної країни дні національного єднання, коли відходить у тінь все дріб'язкове, що турбує людей у повсякденній буденщині, коли стихають суперечки, відступають гострі проблеми буття й наша свідомість об'єднується загальною пам'яттю, загальним болем і загальною гордістю. Як, наприклад, 9 травня. Порадував цього року і військовий парад у Києві, і в містах-героях Москві, Одесі, Севастополі, Керчі й інших. Щиро дякуємо за трансляцію цих парадів на Першому Національному телеканалі. Цього року нам показали повну картину святкування річниці Дня Перемоги в Україні. Усе було організовано й проведено на високому рівні. У дні таких урочистостей видно силу і міць нашої країни, єднання поколінь.

Читаючи газету «Голос України», ми стежимо за подіями в країні. І сьогодні з її сторінок звертаємося до своїх співвітчизників: люди західних, східних областей! Давайте жити у злагоді й спокої на благо наших дітей і онуків.

Сподіваємося й віримо, що опублікуєте наш лист.

Щасливої дороги, Україно!

Марія ПРАВДОЛЮБ,
від імені ветеранів Конотопа
Сумської області.

Щиро й дуже тепло

НАМ ПРО НАС

Дуже хочеться на сторінках газети висловити мою сердечну вдячність талановитій, високопрофесійній журналістці — шановній пані Валентині Писанській. За її чудову, щиру, змістовну і дотепну, як на мій погляд, статтю, що була надрукована в «Голосі України» (№169 за 11.09.2010 р.) під назвою «Законний батіг для можновладців».

Отже, читала я її — і читати хотілося, так вона мене приємно вразила, бо додала нових думок про наше теперішнє життя. Адже кожне її вагоме, влучне, красиве слово захищає перш за все нашу молоду країну і нас, її громадян, тобто весь великий багатонаціональний український народ.

Читаючи цю живу, тривожну для душі статтю, я за кожне її вагоме слово була щиро вдячна журналістці. Як вона тонко, влучно і без жодного недружнього слова, так влучно і справедливо, як на мене, стьобнула тих недолугих чиновників, які служать не державі, а дбають тільки про свої власні інтереси. Правильно зробила, що стьобнула їх своїм гострим, правдивим, професійним пером, мов тим міцним, циганським батогом, щоб краще дбали про свій народ і про всю державу загалом.

Дозвольте, будь ласка, шановні добродії, написати вам ще декілька слів. А саме про те, що, читаючи кожен свіжий номер мого любого «Голосочка», я перш за все завжди шукаю на його сторінках чудові, цікаві, інколи дошкульні з легким гумором статті. Хвалити Бога, їх у газеті багато, і я щиро їх люблю, бо всі вони написані поважними людьми, які своїм розумним, яскравим і гострим пером, мов ангели правди і добра, захищають українське суспільство і рідну країну від сваволі декотрих недобрих чи невмілих, бездарних чиновників-можновладців. Адже в житті все буває — і добре, і зле. А захисників для нас, простих людей, на превеликий жаль, не так уже й багато.

Я сердечно вдячна двом своїм улюбленим журналісткам — Валентині Писанській та Людмилі Коханець. Вони для мене — мов сестри, бо роблять одну важливу справу: захищають нашу рідну державу. Дай Боже їм обом міцного здоров'я, великого світлого щастя, благополуччя і успіхів у їхній благородній праці та в житті. Для мене вони — ангели, так я їх обох глибоко поважаю і по-материнськи люблю.

Дорога редакціє! Усім працівникам «Голосу України» я бажаю міцного здоров'я, безліч щасливих днів і років та багато успіхів і гараздів! Я так вами пишаюся! Ніколи з вами не розлучуся і не зраджу...

Слава Україні!

Валентина БОНДАРЕНКО.
Українськ
Донецької області.

Приватне підприємство "РОД" повідомляє
про продаж на аукціоні комп'ютерної і мережевої техніки, нових та бувших у використанні банкоматів Diebold Opteva 500, Diebold Opteva 520, Diebold Opteva 560, Diebold Opteva 562, POS-терміналів Sagem, меблів та сейфу. Активи обліковуються на балансі ТОВ "Український промисловий банк".

Відомості по лотам №1-№6: маршрутизатор Cisco 805, бувший у використанні, 2005-2006 років випуску, стан робочий. *Стартову ціну продажу 1-го лоту даної групи можна отримати за адресою та телефонами, вказаними в кінці оголошення.*

Відомості по лотам №7 - №22: банкомат Diebold Opteva 500 (новий), 2007 року випуску. *Стартова ціна продажу 1-го банкомату* 55 102,50 гривень (з урахуванням ПДВ).

Відомості по лоту №23: банкомат Diebold Opteva 562 (новий), 2008 року випуску. *Стартова ціна продажу банкомату* 70 191,90 гривень (з урахуванням ПДВ).

Відомості по лотам №24 - №34: банкомат Diebold Opteva 500 (бувший у використанні), 2007-2008 років випуску. *Стартову ціну продажу 1-го банкомату даної групи можна отримати за адресою та телефонами, вказаними в кінці оголошення.*

Відомості по лоту №35: банкомат Diebold Opteva 520 (бувший у використанні), 2005 року випуску. *Стартова ціна продажу банкомату* 23 689,15 гривень (з урахуванням ПДВ).

Відомості по лотам №36 - №45: банкомат Diebold Opteva 560 (бувший у використанні), 2004-2007 років випуску. *Стартову ціну продажу 1-го банкомату даної групи можна отримати за адресою та телефонами, вказаними в кінці оголошення.*

Відомості по лотам №46 - №124: POS-термінал Sagem + PinPAD PPR (бувший у використанні), 2007 року випуску. *Стартову ціну продажу 1-го POS-терміналу даної групи можна отримати за адресою та телефонами, вказаними в кінці оголошення.*

Відомості по лотам №125 - №221: POS-термінал Sagem + PinPAD P30/PP30 (бувший у використанні), 2007-2008 років випуску. *Стартову ціну продажу 1-го POS-терміналу даної групи можна отримати за адресою та телефонами, вказаними в кінці оголошення.*

Відомості по лотам №222 - №274: POS-термінал Sagem EFT 930G/BAS930P (бувший у використанні), 2007-2008 років випуску. *Стартову ціну продажу 1-го POS-терміналу даної групи можна отримати за адресою та телефонами, вказаними в кінці оголошення.*

Відомості по лотам №275 - №441: POS-термінал Sagem EFT Smart Plus + PinPAD (бувший у використанні), 2008 року випуску. *Стартову ціну продажу 1-го POS-терміналу даної групи можна отримати за адресою та телефонами, вказаними в кінці оголошення.*

Відомості по лотам №442 - №443: шафа металева двостулкова 1996*915*458, бувша у використанні, 2007 року випуску. *Стартова ціна продажу 1-ої шафи* 1 416,00 гривень (з урахуванням ПДВ).

Відомості по лоту №444: сейф банківський 2-го класу CL II.70.K.K., бувший у використанні, 2008 року випуску. *Стартова ціна продажу лоту* 2 340,00 гривень (з урахуванням ПДВ).

Засоби платежу - грошові кошти. Оплата за придбане обладнання повинна бути проведена протягом 30 календарних днів з дня підписання протоколу аукціону. Додатково переможець аукціону сплачує організатору аукціону винагороду у розмірі 2% від кінцевої вартості придбаних лотів.

Грошові кошти за реєстрацію заяви на участь в аукціоні (реєстраційний внесок) в розмірі 17,00 (Сімнадцять) гривень (з ПДВ) за лот та гарантійний внесок (без ПДВ) в розмірі 10% від стартової ціни вносяться на рахунок Організатора аукціону (Приватне підприємство "РОД"): р/р № 26003751081161 в Черкаському обласному управлінні ВАТ "Ощадбанк", МФО 354507, код ЄДРПОУ 31490018.

Документи, які подаються для участі в аукціоні:
1. Заява про участь в аукціоні.
2. Комплект документів, вказаний у заяві встановленого зразка.
3. Документи, що підтверджують сплату гарантійного та реєстраційного внесків.

Аукціон буде проведений через 11 робочих днів після публікації даного оголошення: "20" грудня 2010 року об 11.00 годині за адресою: 01133, м. Київ, б-р Лесі Українки, 26.

Ознайомитись з обладнанням, що пропонуються до продажу на аукціоні, потенційні покупці можуть в ТОВ "Укрпромбанк" за адресою: м. Київ, бульвар Лесі Українки, 26, щодня (крім вихідних днів) з "09:00" до "18:00" години.

Одержати додаткову інформацію та подати заяву за встановленою формою можна починаючи з "03" грудня 2010 року за адресою ПП "РОД": Черкаська обл., м. Городище, вул. Миру 114 в робочі дні з 8-ї до 10-ї години. Кінцевий термін прийому заяв - "14" грудня 2010 року. Довідки за телефонами: (04734) 2-02-48, моб. тел. (097) 314 70 05. http://www.ocenka.co.ua/.

Господарський суд Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський,3-65) постановою від 09 листопада 2010 року у справі № 14/11-Б відповідно до ст. ст. 1,22-32,51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнав банкрутом Сільськогосподарський обслуговуючий кооператив «Пулинський» та відкрив ліквідаційну процедуру (12000, Житомирська область, смт. Червоноармійськ, вул. Пушкіна, 1, ідентифікаційний код 34305399).

Ліквідатором банкрута призначено Назаренка Григорія Дмитровича, ідентифікаційний код 1987003035, що проживає за адресою: м. Житомир, вул. Вітрука, 42/7, кв. 229, тел. 0985184854.

Заяви з вимогами кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з моменту публікації оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 23.11.2010 р. по справі № Б38/285-10 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні Приватного підприємства «ОЗІТ», код ЄДРПОУ 36726767, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, пул. Панікахи, буд. 2, кор. 12, прим. 408.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Ігор Ростиславович, т. (056)770-27-40, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Постановою господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) справа № 22/71 б від 25.11.2010 р. визнано банкрутом боржника - Відкрите акціонерне товариство «Кіровський завод по виготовленню виробів з металевих порошків», код ЄДРПОУ 00223705, вул. Степова, 1, м. Кіровськ Луганської області, відкрити ліквідаційну процедуру строком на 12 місяців, тобто до 25 листопада 2011 року.

Ліквідатором банкрута призначити - арбітражного керуючого Альохіна Ігоря Володимировича (ліцензія серії АВ № 081138 від 26.07.2006 р., ідентифікаційний номер 2291100094, що мешкає за адресою: вул. Бородіна, 11/2, м. Стаханов Луганської області).

Постановою Господарського суду Київської області від 18.10.2010 року у справі № Б3/095-10 СПД Козленко Олександр Сергійович, що проживає за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. Леваневського, 73, кв. 125, ідентифікаційний номер 2750903838, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Борисова Олександра Юрійовича, ліцензія АВ № 347400 від 13.03.2008 року, Київська область, м. Бориспіль, вул. Франка, 2, кв. 32, контактний телефон (044) 501 27 80.

Строк пред'явлення кредиторами своїх вимог — один місяць двадцять п'ять днів.

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 23.11.2010 р. по справі № Б38/285-10 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні Приватного підприємства «ОЗІТ», код ЄДРПОУ 36726767, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Панікахи, буд. 2, кор. 12, прим. 408.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Ігор Ростиславович, т. (056)770-27-40, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Постановою господарського суду Харківської області (Держпром, 8-й під'їзд, майдан Свободи, Харків, 61022) від 24 листопада 2010 року по справі Б-39/41-10 ФОП Криничного Андрія Васильовича (код 2480510076, адреса: м. Харків, вул. Миру буд. 114, кв. 5) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Залеську Наталю Сергіївну (ліцензія серії АБ № 547706 від 06.08.2010 року, код 2914401083, адреса реєстрації: м. Харків, вул. Наталії Ужвій, б. 96, кв. 120).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 40 календарних днів від опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області від 23.11.2010 р. (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) по справі № 42/78Б Товариство з обмеженою відповідальністю «Укрконтракт» (адреса: 86145, м. Макіївка, вул. Кулабухова, 1-а. Код ЄДРПОУ 21651641, р/р № 260033022572 в АБ «Таврика» м. Києва, МФО 300788) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Падасенко Юлію Валеріївну (ліцензія АВ № 456396 від 27.02.2009 р., поштова адреса: 02232, м. Київ-232, а/с-5.).

Постановою Господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16, тел. 235-24-26) від 23.09.2010 року по справі за № Б3/168-10 Товариство з обмеженою відповідальністю «Меркан» (08290, Київська обл., м. Ірпінь, смт. Гостомель, пл. Рекунова, 2, код ЄДРПОУ 32669132) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Цюру Павла Сергійовича (ліцензія АВ № 397395 від 19.01.2009 року, адреса: 07400, Київська область, м. Бровари, вул. Олімпійська, 3, кв. 51).

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 25.11.2010р. по справі №45/179б про визнання боржника банкрутом, товариство з обмеженою відповідальністю "САЛЮТ" (код за ЄДРПОУ 23189810, адреса: 83060, м. Донецьк, вул. Куйбишева, буд.143в, р/р 26001980747 в ДОФ АКБ "Укрсоцбанк", м. Донецьк, МФО 334011) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура та призначено ліквідатором по справі арбітражного керуючого Голобородько Сергія Олександровича (ліцензія серія АВ №081164 від 27.07.2006р., 83015, м. Донецьк, бул. Шкільний, б.16, кв.139, тел.: (050) 568-03-10).

ПОВІДОМЛЕННЯ

Вища кваліфікаційна комісія суддів України відповідно до підпункту 2 пункту 3 статті 74, пункту 1 статті 76 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидатів на посаду судді безстроково.

Дьомич Людмили Миколаївни, Кабанової Віринеї Вячеславівни, Гончара Володимира Миколайовича, Онуфрієва Віктора Миколайовича, Мурашка Сергія Івановича, Широкоряда Романа Володимировича, Карпенка Олександра Леонтійовича, Письменного Олексія Анатолійовича, Яковлєвої Світлани Володимирівни на посаду судді апеляційного суду Кіровоградської області;

Уржумової Наталії Валеріївни на посаду судді Залізничного районного суду міста Сімферополя; Хмарук Наталі Сергіївни на посаду судді апеляційного суду Автономної Республіки Крим;

Дундар Ірини Олександрівни, Савкової Світлани Володимирівни, Мироненко Ірини Петрівни на посаду судді апеляційного суду Донецької області.

Веденяпіна Олександра Андрійовича на посаду судді Вищого адміністративного суду України.

Бужак Наталії Петрівни на посаду судді Київського апеляційного адміністративного суду.

В газеті «Голос України» № 159 від 28.08.2010 р. опубліковане оголошення про порушення господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) справи про банкрутство № 45/164 Б відносно Товариства з обмеженою відповідальністю «Укрторгпромсистема», ЄДРПОУ 36982304, м. Донецьк, бул. Шевченка, буд. 82/9, рахунок № 26000101336473 в АТ «ОТП БАНК)) м. Київ, МФО 300528.

В газеті «Голос України» № 200 від 26.10.2010 року опубліковане оголошення про визнання банкрутом товариства з обмеженою відповідальністю «Укрторгпромсистема».

Ухвалою господарського суду Донецької області про виправлення помилки від 23 листопада 2010 року № 45/164 Б правильним найменуванням боржника по справі № 45/164 Б слід вважати Товариство з обмеженою відповідальністю «УКРПРОМТОРГСИСТЕМА».

У зв'язку з чим, в наданих оголошеннях в газеті «Голос України» від 28.08.2010 року від 26.10.2010 року правильним найменуванням боржника по справі про банкрутство № 45/164 Б слід вважати Товариство з обмеженою відповідальністю «УКРПРОМТОРГСИСТЕМА».

---

1. Замовник торгів ТОВ "Сервіс-Інвест" код ЄДРПОУ 31018149; 1.1. Поштова адреса: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151; 1.2.Контактний телефон (062) 303-13-64, факс: (062) 303-12-98 e-mail: kucher@servisinvest.donetsk.ua. 2. Інформація про предмет закупівлі: Установки холодильні та вентиляційні промислові 29.23.1 (кондиціонери). 3. Оголошення про проведення торгів було опубліковане у газеті "Голос України" від 26.11.2010 р. №223 (4973) та на сайті НКРЕ №99650. 4. Інформація про результати торгів: Торги відмінені, у зв'язку з відсутністю джерела фінансування.

---

1. Замовник торгів ТОВ "Сервіс-Інвест" код ЄДРПОУ 31018149; 1.1. Поштова адреса: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151; 1.2.Контактний телефон (062) 303-13-64, факс: (062) 303-12-98 e-mail: kucher@servisinvest.donetsk.ua. 2. Інформація про предмет закупівлі: трансформатори 31.10.4 (силові трансформатори ТРДН-40000/110-У1). 3. Оголошення про проведення торгів було опубліковане у газеті "Голос України" від 23.11.2010 р. №220 (4970) та на сайті НКРЕ №99463. 4. Інформація про результати торгів: Торги відмінені, у зв'язку з відсутністю джерела фінансування.

---

1. Замовник торгів ТОВ "Сервіс-Інвест" код ЄДРПОУ 31018149; 1.1. Поштова адреса: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151; 1.2.Контактний телефон (062) 303-13-64, факс: (062) 303-12-98 e-mail: kucher@servisinvest.donetsk.ua. 2. Інформація про предмет закупівлі: Пристрої електричні комплектні 31.20.3 (комплектний розподільчий пристрій 6 кВ). 3. Оголошення про проведення торгів було опубліковане у газеті "Голос України" від 26.11.2010 р. №223 (4973) та на сайті НКРЕ №99649. 4. Інформація про результати торгів: Торги відмінені, у зв'язку з відсутністю джерела фінансування.

---

1. Замовник торгів ТОВ "Сервіс-Інвест" код ЄДРПОУ 31018149; 1.1. Поштова адреса: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151; 1.2.Контактний телефон (062) 303-13-64, факс: (062) 303-12-98 e-mail: kucher@servisinvest.donetsk.ua. 2. Інформація про предмет закупівлі: Реактори електричні та перетворювачі статичні електричні 31.10.5. 3. Оголошення про проведення торгів було опубліковане у газеті "Голос України" від 26.11.2010 р. №223 (4973) та на сайті НКРЕ №99653. 4. Інформація про результати торгів: Торги відмінені, у зв'язку з відсутністю джерела фінансування.

---

1. Замовник торгів ТОВ "Сервіс-Інвест" код ЄДРПОУ 31018149; 1.1. Поштова адреса: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151; 1.2.Контактний телефон (062) 303-13-64, факс: (062) 303-12-98 e-mail: kucher@servisinvest.donetsk.ua. 2. Інформація про предмет закупівлі: Пристрої електричні комплектні 31.20.3 (комплектний розподільчий пристрій 110 кВ з елегазовою ізоляцією). 3. Оголошення про проведення торгів було опубліковане у газеті "Голос України" від 26.11.2010 р. №223 (4973) та на сайті НКРЕ №99651. 4. Інформація про результати торгів: Торги відмінені, у зв'язку з відсутністю джерела фінансування.

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44) від 22.11.2010 р. порушено провадження у справі № 46/512-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Авілон Ко» (адреса: 01054, м. Київ, вул. Воровського, 38 літера «Г»; ідентифікаційний код згідно з ЄДРПОУ - 32162541; р/р 26000411721 у філії ВАТ «МТБ» у м. Києві, МФО 300829) та відкрито процедуру санації.

Керуючим санацією призначено директора - Крилова Сергія Анатолійовича (адреса: 01054, м. Київ, вул. Воровського, б. 33 літера «Г», т. (044) 451-84-30). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Полтавцеву Інну Миколаївну (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серії АВ № 397336 від 01.12.2008 р.) на право провадження господарської діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора); адреса для кореспонденції: 03048, м. Київ, вул. Ернста, 12, кв. 168, тел. (066) 944-37-87.

Ухвалою господарського суду м. Києва від 18.10.10 порушено провадження у справі № 46/503-б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «УкрМетал КТН» (м. Київ, проспект 40-річчя Жовтня, 120, корп.1; код ЄДРПОУ № 32304132; р/р 26007001300099 у ВАТ «БТА Банк», м. Київ, МФО 321723).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Качкурова Фаріта Васильовича (ліцензія на право здійснення діяльності арбітражного керуючого серія АВ № 499103 від 22.12.2009 року, 02206, м. Київ, а/с № 169).

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) від 18.11.10р. по справі № Б3/173-10 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо ФО СПД Доброногової Ірини Костянтинівни (інн. 2121319880, 49023, м. Дніпропетровськ, вул. Пролетарської Перемоги, буд. 49).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Колошина Вадима Петровича (ліцензія АВ № 547835 від 27.10.2010 р., м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, 29/13). Вимоги кредиторів приймаються протягом двох місяців від дня опублікування оголошення.

25.11.2010 р. постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) по справі № 5/173-Б Товариство з обмеженою відповідальністю «КОЛАНСЬКИ ТРЕЙД-УКРАЇНА» (83111, м. Донецьк, вул. Стаханова, буд., 7А; код ЄДРПОУ 34583686, р/р 260301964973 в Донецькому відділенні Центральної філії ПАТ «Кредобанк», МФО 325365) визнане банкрутом і відносно банкрута введена ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначена арбітражний керуючий Карауш Юлія Вікторівна, ліцензія АВ № 158359 від 01.11.2006 р., поштова адреса: 83077, м. Донецьк, вул. Туманяна, 21/3; тел./факс (062) 349-42-40.

Постановою Господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 11.11.2010 року по справі № 5/101-Б-10 порушено справу про банкрутство та введено процедуру розпорядження майном приватного підприємства «Данилевич», 73000, м. Херсон, Бериславське шосе, 4, кв. 180, код ЄДРПОУ 3522092.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Глуховського Олексія Юрійовича, ліцензія АВ № 379244 від 19.08.2008 року (73000, м. Херсон, вул. Московська, 54).

Письмові заяви з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення за адресою: 73000, м. Херсон, вул. Московська, 54.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушено справу № 21/279/10 про банкрутство Приватного підприємства «Торговий дім Молочний доктор» (69035, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 151 А), ЄДРПОУ 33211160, р/р 26000300101101 в ЗФ АКБ «Форум», МФО 313913.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Мачулян Наталію Миколаївну, ліцензія АВ № 347369 від 30.01.2008 р. (69006, м. Запоріжжя, вул. Північне шосе, буд. 3-в, прим. 70).

Заяви з вимогами кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

ПАРАД ПОРАД

№ 228 (4978) П'ЯТНИЦЯ, 3 ГРУДНЯ 2010

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, сніг, мокрий сніг, дощ, налипання мокрого снігу, ожеледь, заметілі. Вітер північно–східний, південно–західний, 5—12 м/с, посилення до 15—22 м/с. Температура вночі 4—8° морозу, вдень від 2° морозу до 4° тепла, на сході 2—7° тепла, на півдні вночі від 4° морозу до 8° тепла, вдень 6—12° тепла, у Криму вночі 7—9° тепла, вдень 10—19 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 3 ГРУДНЯ

■ **1620.** В Україні відновлено православну митрополію. ■ **1621.** Галілео Галілей винайшов телескоп. ■ **1950.** Помер російський письменник Павло Бажов, автор знаменитої "Малахітової шкатулки". ■ **1965.** Не стало художниці Ганни Собачко-Шостак, майстра декоративного розпису. ■ **1967.** У Кейптауні (ПАР) здійснено першу в світі успішну пересадку серця. ■ **1991.** В СРСР прийнято закон "Про реорганізацію органів безпеки". КДБ офіційно припинив існування.

СМАЧНОГО!

Вітамінні салати

3 кореню петрушки та яблук

Візьміть: 3—4 корені петрушки, 2 яблука, 2 столові ложки олії, половинку лимона, кілька гілочок зелені петрушки, сіль і цукор за смаком.

Очищені корені петрушки натріть на дрібній тертці. Змішайте з очищеними й дрібно порізаними яблуками. Додайте сіль, цукор, лимонний сік, олію. Все добре перемішайте й прикрасьте зеленню.

Фотоетюд Юрія ПЕРЕБАЄВА.

3 редьки та буряка

Візьміть: пару середніх редьок, один буряк, невеликий лимон, 3 ложки олії, сіль за смаком.

Буряк відваріть, почистіть, натріть на великій тертці й додайте натерту редьку. Овочі посоліть, заправте олією і лимонним соком. Перемішайте — й салат готовий!

3 моркви, горіхів та меду

Візьміть: 3—4 морквини, 7—10 волоських горіхів, столову ложку меду, 2 столові ложки сметани.

Почищену морквину натріть на дрібній тертці, додайте мелені зернята волоських горіхів, мед. Усе ретельно перемішайте й полийте сметаною.

Світлана ІВАНОВА.

БАБУСИНІ РЕЦЕПТИ

Пропав голос...

Буває, що в найважливіший момент, коли на часі публічний виступ або необхідність вести важливі перемовини, голос сідає. Найкраща порада це, звичайно ж, консультація лікаря. Але якщо такої можливості на даному етапі немає, щоб повернути своєму голосу силу, можете спробувати бабусині рецепти.

➪ Візьміть 100 г моркви й 0,5 л молока. Моркву натріть і варіть в молоці до готовності. Відвар процідіть і пийте по 1—2 столові ложки тричі на день.

➪ Приготуйте настій із цибульного лушпиння. 3 чайні ложки лушпиння залийте 0,5 л води. Доведіть до кипіння, а потім настоюйте 2 години. Готовим настоєм полощіть горло вранці та ввечері.

➪ Курячий жовток розчиніть в 100 мл теплого молока. Ці «ліки» потрібно пити маленькими ковточками або полоскати ними горло.

Надія ВЄТОЧКІНА.

Малюємо радість

УРОКИ НАСТРОЮ

Маленький Владик, коли мама попросила його намалювати радість, приніс аркуш паперу, на якому була зображена гілка ялинки з великою цукеркою і диван та два крісла. З ялинкою і цукеркою — зрозуміло. А от диван і крісла, напевно, щоб відпочивати, пояснили б ми, дорослі. Проте у дитини було своє бачення: «На них можна стрибати! З дивана на крісло — і навпаки!» Рух додає радості! Ця здавна відома істина, чомусь забувається...

Дорослим не обов'язково стрибати і бігати, проте знімати моральну втому можна і потрібно фізичною! Займіться танцями, аеробікою, футболом. Урешті-решт, нарубайте дров чи відкидайте сніг — за бажання, завжди можна знайти корисну справу, яка звільнить голову і завантажить руки.

Візьміть за звичку по дорозі на роботу і додому проходити бодай п'ятнадцять хвилин пішки. Окрім того, що розминатимете свої м'язи на свіжому повітрі, ви ще й милуватиметеся довколишніми картинами, які щодня оновлює природа.

Зверніть увагу на свою ходу. Позитивно налаштовані люди ходять швидко, у них розправлені плечі і впевнені рухи — здається, що вони без кінця випромінюють енергію і щастя.

Стати радісним та оптимістичним допоможуть позитивні думки, бо світ здебільшого є таким, яким ми його собі малюємо. Створюйте довкола себе доброзичливу ауру, подумки бажайте людям добра і здоров'я, підбадьорюйте своїх ближніх несподіваним подарунком, щирим словом чи хоча б посмішкою! Візьміть це за основу свого життя — і з часом усе сторицею повернеться до вас.

Буває, що відчуття втоми і поганого настрою це — наслідок недосипань. Сон — один із головних засобів відновлення організму, під час якого відбуваються процеси накопичення енергії. Чим краще спатимете уночі, тим вищим буде денний тонус. Більшості дорослих достатньо 7—8 годин для відпочинку, комусь — 9, а декому — лише 5. Для якості сну головне не стільки час, скільки атмосфера, в якій засинаєте. Повноцінному відпочинку можуть нашкодити надмірна вечеря, алкоголь, міцна кава чи чай. Не менш важливо, щоб ліжко було зручним, білизна — свіжою, а кімната — провітреною.

Гарного настрою додасть цікава книга, життєстверджуючий фільм, хороша музика. У наш час майже в кожному мобільному телефоні є mp3-плеєр, тож занесіть до нього улюблені мелодії — і матимете можливість підживлювати себе музичним позитивом.

З посмішкою зустрічайте кожен день і радійте кожній миті, тому що вона — неповторна!

Оксана ЛУЦЕНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

І кури перезимують із комфортом

ПТАШИНИЙ ДВІР

Осінньо–зимові заморозки призводять до зниження продуктивності курей, бо споживаний корм, найчастіше, у птахів іде на те, щоб зігрітися. А для підтримання яйценосності в холодний період несучкам необхідно організувати комфортне утримання і повноцінну годівлю.

Приміщення для зимового утримання курей має бути теплим, чистим і сухим. Необхідно температуру — 7—12 градусів — у пташниках підтримують шляхом штучного підігрівання або ретельного утеплення. Найпростіший спосіб — насипати на підлогу сантиметрів 20—25 соломи й не забирати її до весни. Під курячим послідом підстилка спочатку влежеться, а потім почне розігріватися й виділяти у пташник необхідне тепло.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Зимове сідало бажано розмістити на висоті 60—70 сантиметрів від підлоги. Тоді тепло, що розповсюджуватиметься, буде йти на обігрів птаха, а не повітря. Важливо також не забути про вентиляцію в пташнику.

Щоб кури не напружували м'язи ніг, сідало має бути обладнане зручними для ночівлі планками (оптимальний перетин — 40х70 мм).

Крім того, необхідно правильно організувати світловий режим. З допомогою електричних ламп світловий день для несучок бажано доводити до 12—14 годин на добу: раннім вмиканням і пізнім вимиканням увечері.

І в зимовий час, якщо морози не перевищують 15 градусів, курям потрібний вигул. Для цього поруч із пташником очищають від снігу майданчик завширшки 2—3 м і застеляють його солом'яною підстилкою. Щоб захистити курей від рясних снігопадів, над майданчиком для вигулу можна зробити укриття, а від сильних вітрів захистять установлені з боків дерев'яні щити або натягнута плівка. У морозний період кури неохоче поспішають на вулицю, навіть у спеціально обладнаний загін. Щоб їх виманити, киньте на підстилку жменьку зерна — і прогулянку пернатих забезпечено.

В основі зимового раціону курей — зернові, варена картопля, терті коренеплоди. Мішанки бажано подавати теплими, тоді кури їх ліпше їстимуть. Стежте, щоб у поїлках була тепла вода. Також не забудьте встановити у пташнику спеціальну годівницю з дрібним гравієм, що необхідний курям для правильної роботи системи травлення і позитивно впливає на яйценосність.

У кінці зими курей корисно підгодовувати сушеною кропивою, вітамінним сіном, березовими віниками. Їх підвішують трохи вище зросту птахів, а ті із задоволенням обкльовують вітамінні листочки.

Дмитро СОТЕНКО.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ДАЧНИКАМ НА ЗАМІТКУ

Схованка для бульби

Якщо у вас не вистачає місця у льосі чи погребі для зберігання картоплі, не біда: можна використати старовинний метод, яким користувалися ще наші предки. До речі, його успішно використовують мешканці віддаленого поліського села Познань, що у Рокитнівському районі на Рівненщині.

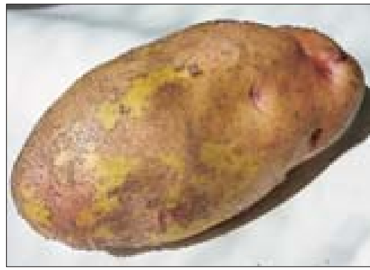
Для облаштування таких схованок полішуки вибирають місце на підвищенні, щоб схованку не затопило талими водами і дощами. Купу бульби (так вони тут називають картоплю) укривають соломою, глицею — щоб відлякувати гризунів, які не переносять запаху хвої, а потім присипають білим піском, на який багата ця місцевість.

— **Чому саме піском, а не грунтом? — поцікавилася у місцевих жителів.**

— Бо він — вологостійкий, не промерзає, — відповіли мені.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Фотоетюд Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Поради збирала Оксана КАЛУГІНА (oksana@golos.com.ua)

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Тетяна УВЄРОВА, Людмила ОПАНАСЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 18545

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

